

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Największy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 12-2 w poł.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

Konto czekowe P. K. O. Nr 166-31

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Reklama w Redakcji nie zwraca

Redakcja i Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Sienkiewicza 9, tel. 442. Wejherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64. — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18. — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 47, tel. 602.

Rok IV.

Toruń, piątek 5 sierpnia 1932

Nr. 178

Niema Polski bez Pomorza, — niema Pomorza bez Polski

Wskazania z wielkich dni nad morzem

Z przebiegu wielkich i podniosłych dni, które w związku z Świętem Polskiego Morza i szeregiem następnych uroczystości przeżywało Pomorze, — w silnej na zawsze trwałej pamięci społeczeństwa pomorskiego pozostanie kilka szczególnie ważkich momentów. Pierwszym i najważniejszym z pośród nich jest przemówienie Głowy Państwa, Pana Prezydenta Mościckiego, wygłoszone nad brzegiem Bałtyku, w obliczu całej Polski, w skupieniu słuchającej Jego słów. Kiedy w dniu 31 lipca Pomorska Ojczyzna na swym progu witała Włodarza Rzeczypospolitej, odnawiając na Jego trwałym i nieodwiecznym ślubie swej wiernej i nierozwalnej jedności z Polską, — wówczas umysły całej ludności czuły i wierzyły, że staje pośród nich Wyraziciel Majestatu i Potęgi Polski, który powagą swego dostojenstwa wzmocnił i jeszcze niej utrwalił chce w nich to, co jest fundamentem każdego Polaka: — NIEGIĘTA WOLE OBRONY PRAW RZECZYPOSPOLITEJ DO POKOJOWEJ PRACY NAD WŁASNĄ OJCZYZNĄ.

Tak się właśnie stało. Z ust Pana Prezydenta nietylko Pomorze, nietylko Polska, ale i świat cały — usłyszał raz jeszcze niedwuznaczne i jasne stwierdzenie prawdy, którą tak samo jasno i prosto na Pomorzu przed kilku laty wypowiedział uroczystość P. Prezydent: — że NIEMA POMORSKA NIGDY ANI OD ŻADNYM WARUNKIEM NIE BĘDZIE OBIEKTEM PRZETARGÓW MIĘDZYNARODOWYCH.

Wypowiedziane wówczas przez Pana Prezydenta słowa, czynnie i owocnie następnie dokumentowane przez całą polską rządy i Państwa polskiego, — Pomorze zachowało na zawsze wdzięczną pamięć. A w jeszcze wdzięczniejszej pamięci pomorskiego społeczeństwa utrwaliły się niewątpliwie słowa Prezydenta Mościckiego, tym razem w Gdyni wypowiedziane:

— **„UTRZYMANIE PRZY POLSKIEJ TEJ ZIEMI, tak ciężko przez los nawiedzonej a zarazem tak ważnej dla całego Państwa, jako jedyny dostęp do morza, sprawiło, że dziś po 12 latach odzyskania jej szczególna jest w całej Polsce dla tej ziemi miłość, powszechne jest zrozumienie, że jest ona KAMIENIEM WĘGIELNYM NASZEGO NIEPODLEGŁEGO BYTU.** Gdy przed laty 160 naród nasz utracił Pomorze i wolny dostęp do morza, niósł ten pierwszy rozbiór Polski nieuchronnie za sobą i dalsze rozbiory. Był początkiem końca naszej niepodległości.

Ta nauka historii zapadła głęboko w nasze serca; głosi ona, że NIEMA MASZ POLSKI BEZ MORZA I POMORZA, a udział tych niezmiernych rzesz, które ściągnęły na dzisiejsze święto z najodleglejszych zakątków Rzeczypospolitej mimo będących w toku żniw, mimo trosk i kłopotów, które w tym ciężkim roku są cięższe niż w innych, jest wymownym dowodem zrozumienia przez całe społeczeństwo tej wielkiej prawdy, ukochania tej ziemi i przywiązania do morza.

Z tych słów płyną zarazem dla Pomo-

rza wielkie wskazania. Ku Pomorzu zwrócone są dziś oczy całej Polski. Jest ono KAMIENIEM WĘGIELNYM NIEPODLEGŁOŚCI, — jest tym NAJWAŻNIJSZYM WĘGLEM WIELKIEGO Gmachu, o który w Pierwszym Rzędzie rozbić się muszą ZEWNETRZNE ATAKI. Rozbić się zaś będą mogły jedynie wtedy, kiedy ten kamień węgielny będzie istotnie SILNYM JEDNOLITYM I SPOISTYM, jeśli go cementuje wzajemna dobra wola wszystkich jego części i składników — i jeśli go z resztą dzielnic — murów wielkiego gmachu Rzeczypospolitej — w jednolitą całość zespoli ten twórczy czynnik, o którym mówił Dostojny Włodarz Państwa: UKOCHANIA PRZEZ CAŁĄ POLSKĘ POMORSKIEJ ZIEMI, płynącej z powszechnego przywiązania do Morza.

Przykład tej prawdy, czynny i jawny

dowód uczuć twórczej miłości wzajemnej, która w imię państwowego celu powinna być DLA WSZYSTKICH OBYWATELI wskaźnikiem pracy i życia zbiorowego, dał Pomorzu nie kto inny, jak właśnie sam PIERWSZY OBYWATEL RZECZYPOSPOLITEJ, kiedy mówił w Gdyni:

„Nietylko ku samemu morzu biegają dziś myśli i uczucia polskie. Biegają one i ku CAŁEJ STAREJ ZIEMI POMORSKIEJ, KTÓRA JEST NAM WSZYSTKIM SZCZEGÓLNIEREGĄ jako ta dzielnica, która zrzędzeniem losów tyle wycierpiała, o pierając się przez długie lata niewoli skutecznymi próbami wynarodowienia, — pomimo, że czynione były wszelkie wysiłki i że używano wszelkich rozporządzalnych metod i środków, aby ze trzeć polskość z jej powierzchni, aby

jej dziecko w szkole zapomniało mowy ojczystej.

Jeżeli pomimo tych wysiłków, Pomorze zachowało swą polskość tak, że odsetek ludności polskiej jest większy niż prawie we wszystkich innych częściach Polski, zawdzięczamy to przede wszystkim kobietom pomorskim, które jako matki i wychowawczynie — tak jak i na Śląsku i w Poznańskim — uczyły swe dzieci wytrwałości polskiego pacierza i używały tylko polskiej mowy.

Zawdzięczamy to również tej części duchowieństwa, która, pochodząc z tego ludu, pomimo nacisku ze strony władz państwowych oraz wpływowości części obcego duchowieństwa, szerzyła wytrwałość wśród swych parafian kultury dla polskiej mowy i polskiej kultury. To też cały naród winien polskiej kobiecie i polskiemu duchowieństwu na Pomorzu wielką wdzięczność i to po wsze czasy.

Tak głęboko wnikać w psychikę społeczeństwa potrafi jedynie ten, kto ma nietylko wielki Umysł, ale i wielkie Serce. Ono właśnie przemówiło przez usta Dostojnego Gościa. Przemówiło zaś — GŁOSEM CAŁEJ POLSKI, — przede wszystkim zaś głosem STERNIKÓW JEJ NAWY PAŃSTWOWEJ, — głosem TYCH, którym powierzona została specjalna piecza nad całością wszystkich spraw Polski.

Ten głos umysłu i serca stwierdził przez dostojne usta Pana Prezydenta Mościckiego, że tak, jak niema Polski bez Pomorza, tak też — NIEMA POMORZA BEZ POLSKI. Nie nienawiść, lecz miłość i zrozumienie były tym czynnikiem, który w latach ciężkiej niewoli i ucisku, sercom i umysłom polskich matek i polskich księży na Pomorzu, w Wielkopolsce i na Śląsku dawał moc utrzymania narodowej kultury i mowy. Nie nienawiść, lecz miłość i zrozumienie były następnie tym czynnikiem, który, po 160 latach niewoli, umysły i serca rozdartych dzielnic Polski połączył w jedną całość państwową. I nie nienawiść, — lecz miłość i płynąca z niej, a ROZUMNYM OBYWATELSKIM UMYSŁEM I PATRYJOTYCZNYM SERCEM DYKTOWANA DOBRA WOLA ZROZUMIENIA INTERESÓW POLSKI — są tym JEDYNYM NAKAZEM, KTÓRY PAŃSTWU POLSKIEMU I WSZYSTKIM JEJ DZIELNICOM ZAPEWNIĆ ZDOŁA SIŁĘ, POTEGĘ I ROZWÓJ W DAŻENIU KU CELOM, WSPÓLNIE MANIFESTOWANYM W DNIU WIELKIEGO ŚWIĘTA NAD BRZEGIEM POLSKIEGO MORZA.

To właśnie wskazanie, ustami Pierwszego Obywatela Polski wypowiedziane, — zachowają wszyscy obywatele Pomorza w mocnej i trwałej pamięci na zawsze. Albowiem wypełnienie tego nakazu umysłu i serca — jest obowiązkiem, płynącym z ślubów wierności i pracy dla Państwa, które ludność pomorska w dniu 31 lipca 1932, odnawiając testament Mestwina i Związku Miast Pruskich, — na ręce Przedstawiciela Majestatu Rzeczypospolitej uroczystym aktem raz jeszcze złożyła.

Ostatni dzień pobytu Pana Prezydenta Rzplitej w Gdyni

Czwarty i ostatni dzień pobytu w Gdyni spędził Pan Prezydent na zwiedzaniu miasta.

O godzinie 10-tej przyjechał P. Prezydent w otoczeniu świty na podwórzec Komisarjatu Rządu, gdzie został powitany przez zebraną w komplecie Radę Miejską pod przewodnictwem p. wicekomisarza Szaniawskiego. Następnie udał się P. Prezydent do sąsiedniego gmachu Miejskich Zakładów Elektrycznych celem obejrzenia urządzeń technicznych, zwiedził Zakład pomp mechanicznych i stację Imhoffa. Szczegółowych objaśnień interesującemu się każdym szczegółem Dostojnemu Gościowi udzielał p. inż. Michalski.

Około południa udał się P. Prezydent na Kamienna Góra, gdzie koło krzyża, z punktu najodpowiedniejszego do obserwacji całego miasta wysłuchał P. Prezydent objaśnień p. inż. Müllera na temat rozbudowy Gdyni.

Po przybyciu na Okęsywie, krótko po południu odprowadzony do granic miasta przez pp.: Komisarza Rządu Zabierzowskiego, kierownika Wdziału Bezpieczeństwa Publicznego Szacherskiego i nadkomisarza F. P. Sozańskiego, odjechał P. Prezydent w kierunku Jeziora Garczyńskiego aby wziąć o godz. 16 udział w zlocie polskich harcerskich drużyn żeglarskich.

Z chwilą wyjazdu Pana Prezydenta z Gdyni znikły z gmachów państwowych i do mów prywatnych powiewające przez kilka dni na całym wbrzeżu flagi narodowe.

Cykl kilkunastu wielkich imponujących uroczystości „Święta Morza“ skończył się. Umilkł gwar kilkudziesięciu tysięcy gości, ustał nadmierny ruch — miasto powróciło do normalnego stanu. Mineły piękne dni pełne zapału i entuzjazmu — pozostały tylko WSPOMNIENIA NIEMOŻE NIEZATARTYCH WRAŻEŃ.

Podniosłe manifestacje w kraju z okazji „Święta Morza“

Z Łucka donoszą: W ub. niedzielę odbyła się uroczysta manifestacja całego społeczeństwa z okazji Święta Morza. Wszystkie gmachy państwowe i domy mieszkalne były udekorowane barwami i godłami państwowymi. Po uroczystych nabożeństwach, odprawionych w świątyniach wszystkich wyznań, odbyła się defilada kilkudziesięciu łodzi i kajaków 3-ch zespólnych Towarzystw Wioślarskich w Łucku. Łodzie ruszyły z Przystani T-wa Wioślarskiego, udekorowane festonami i chorągiewkami o barwach narodowych, wraz z licznymi transparentami. W pierwszej łodzi, tuż za orkiestrą wojskową jechali przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, Ligi Morskiej i Kolonjalnej wojskowości, organizacji społecznych i prasy. Wszystkie łodzie przedelfowały przed wymienionymi reprezentantami władz.

W dniu Święta Morza odbył się w Sarnach wiec protestacyjny przeciw zakusom niemieckim na polskie Pomorze. Wiek zakończono złożeniem przyrzeczenia i odśpiewaniem Roty.

W Horochowie również podniosło mani-

festowano na rzecz polskiego morza. Z balonu Starostwa wygłoszono do tłumnie zebranej ludności szereg przemówień, wyrażających najsilniejszą solidarność m. Horochowa z tymi wszystkimi, którzy swe uczucia manifestują nad polskim morzem w Gdyni. Odbyło się również specjalnie uroczyste posiedzenie Rady Zw. Zawod. Woł. Zjedn. Pracy w Horochowie, na którym robotnicy uchwalili deklarację, stwierdzającą gotowość do obrony w każdej chwili odwiecznych — polskich praw do morza i Pomorza.

O Święcie Morza w Gdyni wszystkie piśmie niemieckie w Gdańsku zamieszczają dość krótkie sprawozdania i podkreślają umiarkowany ton przemówień, jak również brak rapastliwych momentów przeciw Gdańskowi i Rzeszy niemieckiej.

Nacjonalistyczna „Danziger Allgemeine Zeitung“ posuwa się pod tym względem tak daleko, iż twierdzi, że podczas uroczystości unikano „bojaźliwie“ (!) w przemówieniach wymawiania słowa „Niemcy“ i „Gdańsk“.

Cień Hitlera

Wybory do parlamentu Rzeszy, — prócz rezultatu **negatywnego** t. j. braku większości w przyszłym parlamencie, — wykazały jeszcze fakt **poważnego wzrostu głosów komunistycznych**. W wysiedzeniu o władzę i o wpływ na tłumy wyborców niemieckich, komuniści idą dziś na 3-cim miejscu.

W wyborach obecnych największą ilość mandatów (230) i głosów (13,782 tys.) zdobyli, oczywiście, **sojaliści narodowi** (hitlerowcy). Za nimi idą **sojaldemokraci**, którzy utrzymali swój stan posiadania (133 mandaty, poprzednio 134) przy 7 milionach 951 tys. głosów. Bezpośrednio za nimi idą **komuniści**, którzy zdobyli 89 mandatów (pomnożyli więc swój stan posiadania o 10 mandatów) i 5 milionów 278 tys. głosów. Jest to sukces poważny, zwłaszcza, gdy się zważy, że głównie przeciwko komunistom zwróciły się zarówno ataki bojowe hitlerowców, jak i represje stanu wojennego.

Komunizm jest tym czarnym cieniem, który uporczywie wlecze się w ślad za powodzeniem Hitlera. Zwiększa się liczba głosów sojalistów narodowych, ale zwiększa się również ilość zwolenników komunizmu w Niemczech. Hitler piorunuje przeciwko „marksistom”, zapowiada zupełne „zmiażdżenie” partii komunistycznej, — a tymczasem ilość mandatów komunistycznych... wzrasta.

W obecnych wyborach Hitler w walce z „marksistami” posiadał potężnego sojusznika w osobie kanclerza von Papena, który jako prawowierny centrowiec, wsparty o junkiersko-konserwatywnego gen. Schleichera, zapowiedział również walkę z „marksizmem” jako z czynnikiem rozkładowym życia niemieckiego. Tymczasem, jeśli zsumujemy głosy sojaldemokratów i komunistów — t. j. dwóch obozów „marksistów”, — otrzymamy sumę 222 mandatów i 13-u milionów 229 tys. głosów, — a więc niewiele mniej, aniżeli ich mają narodowi sojaliści.

Coprawda, jeśli chodzi o wewnętrzne stosunki niemieckie, jak również o rozporządzalność bojową sił niemieckich **na zewnątrz**, — inaczej należy traktować II-gą, a inaczej III-cią międzynarodówką w Niemczech. Druga międzynarodówka (sojaldemokraci) jest już znacznie „oswojona”. Przywykła „jadać z rączki” junkrów pruskich, pod ich komendą przez lat cztery, od r. 1914—1918, krwią „towarzyszów” karmiła molocho wojny, zaś po wojnie... pokornie uchwałała kredyty na budowę pancerników „A” i „B”, podtrzymując również pocichu rewizjonistyczne zapędy junkrów. Kanclerz von Papen i gen. von Schleicher liczyć tedy mogą na całkowitą lojalność swoich „papeaheimerów” z II-giej Międzynarodówki, — i to nawet w razie daleko posuniętego awanturnictwa rewizjonistycznego.

Inaczej jest natomiast z III-cią Międzynarodówką, t. j. z komunistami. Nie są oni dotychczas w Niemczech bynajmniej „oswojeni”. Niewiadomo zupełnie, w którą stronę skierowaliby komuniści niemieccy swe karabiny, gdyby je otrzymali do ręki w razie powszechnej mobilizacji niemieckiej. Raczej zaś z wielkim prawdopodobieństwem przypuszczać należy, że skierowaliby je nie w tę stronę, w jaką życzyłby sobie gen. Schleicher. Pięć milionów i 278 tysięcy głosów komunistycznych, jakie padły przy wyborach obecnych, oraz powiększenie ilości mandatów komunistycznych o 10, — to są cyfry, o których z pewnością więcej myśli zarówno Hitler, jak i rząd kanclerza von Papena, aniżeli pisze się o tem w enuncjacjach partyjnych i rządowych.

Zwłaszcza Hitler musi zdawać sobie sprawę z faktu, iż fala jego powodzenia już słabnie, podczas gdy fala komunistyczna wzrasta rytmicznie i stale.

Kanclerz von Papen również wie chyba dobrze, iż nie uda mu się „zlikwidować” partii komunistycznej, raz dlatego, że jest ona zbyt liczna, a powtóre dlatego, że nie pozwoli mu na to sojusznik z Rapallo: — Moskwa.

Niemcy są drugim po Rosji sowieckiej krajem w Europie co do liczebności partii komunistycznej, będącej w stałym i ciągłym rozwoju. Z tym faktem musi się liczyć zarówno Hitler, który nie może pozbyć się swego „czarnego cienia”, wlokącego się uporczywie w ślad za jego pochodem ku powodzeniu i władzy, — jak i kanclerz von Papen i wszyscy, którzy zbrojną pięść pruska uważają za najlepszy „argument” we wszelkich międzynarodowych zagadnieniach.

Pięść pruska jest dzisiaj — częściowo przynajmniej — sparaliżowana.

Właśnie ten fakt napadu hitlerowców na mieszkanie państwa Galickich, a zwłaszcza zachowanie się w tym wypadku policji gdańskiej, jest dowodem, że obywatele polscy nie mogą na terenie Gdańska w obecnych warunkach liczyć na pomoc i ochronę organów bezpieczeństwa publicznego.

Jak wynika z zeznań państwa Galickich, policja nie tylko odmówiła im swej pomocy, lecz jeszcze ze swej strony obrzuciła proszących o interwencję Galickich obelgami, obrażającymi nie tylko poszkodowanych, lecz pośrednio również i naród, a nawet państwo polskie.

W piśmie tem Komisarz Generalny stwierdza, że fakt napadu hitlerowców na mieszkanie państwa Galickich, których rze czy wyrzucone zostały na ulicę oraz odmowa policji gdańskiej przyścia z pomocą poszkodowanym Komisarz Generalny Rzeszy popospolitej w Gdańsku wystosował do Senatu pismo, w którym, przedstawiając przebieg spraw, żąda zadośćuczynienia dla poszkodowanych, ukarania winnych policjantów i wydania zarządzenia dla uniknięcia podobnych wypadków, na przyszłość.

Przed wyjazdem Papena ogłoszono komunikat półoficjalny, stwierdzający, że rząd rzeszy w dalszym ciągu postępować będzie, nie wiążąc się żadnymi względami partyjnymi. Rząd jest przeświadczony, że uzyska w parlamencie Rzeszy poparcie potrzebne dla uchwalenia programu gospodarczego. Reichstag zwołany będzie z końcem sierpnia. Gabinet von Papena stawi się na posiedzeniu i zażąda od parlamentu votum dla swoich przedłożeń.

Tymczasem ze wszystkich stron Niemiec donoszą o dalszych aktach terrorystycznych. W Malborku grupa napastników dała salwę do okien inspektora policji Niedela, poczem rzucono do mieszkania butelki z kwasami i gazami cuchnącymi. Podobny zamach dokonano na mieszkanie centrowca architekta miejskiego Mollenhanera, gdzie wybito wszystkie szyby i również wrzucano do mieszkania flaszki z kwasami. Wreszcie napadnięto na mieszkanie przywódcy kartelu związków zawodowych radnego Rahna, którego usiłowano wywabić na ulicę. Wobec środków ostrożności

zarządzonych przez Rahna zamach się nie udał. Przerwano również dwie linje telefoniczne, prowadzące do centrali poczty i posterunku Reichswehry. Przed temi zamachami pogotowie policyjne zostało odwołane do jednej z okolicznych miejscowości, gdzie inna grupa napastników po oddaniu kilku strzałów na postrach, zmusiła właściciela podmiejskiej restauracji do zaalarmowania policji. W Ortelburgu wybito w nocy szyby w kilku sklepach, których właścicielami są Żydzi. We wszystkich wypadkach napastnicy zbiegli bez śladu.

Oprócz tych zamachów w Prusach Wschodnich dokonano całego szeregu aktów terrorystycznych na terytorjum Śląska.

W Lignicy na dom ludowy rzucono granat ręczny, którego wybuch zniszczył frontowe okna. Stojący w pobliżu posterunek reichs-

bannerowców nie odniósł ran. Napastnicy zajęli motocyklami i zastąpili byli przez jadący bezpośrednio za nimi samochód. W Goldbergu dano kilka strzałów do mieszkania b. landrata socjal-demokraty Gauglitz. Poza tem pod osłoną nocy 5 osób zasypało kulami gmach landraty. Napastników spłoszył strzałami nocny dozorca.

W Mannheim oddano kilka strzałów do lokalu redakcji dziennika komunistycznego „Arbeiter Zeitung”. W Memmingen w Bawarii wywabiono z mieszkania jednego z przywódców komunistycznych i pobito go do utraty przytomności. W następstwie tego napadu doszło przed urzędem pośrednictwa pracy do ostrej bójki między hitlerowcami a komunistami. Pożatem w ciągu nocy doszło do krwawych starć w różnych miejscowościach.

Gdańskie barbarzyństwa

Nowe pismo Komisarza Generalnego do senatu gdańskiego

W związku z napadem hitlerowców na mieszkanie państwa Galickich, a zwłaszcza zachowanie się w tym wypadku policji gdańskiej, jest dowodem, że obywatele polscy nie mogą na terenie Gdańska w obecnych warunkach liczyć na pomoc i ochronę organów bezpieczeństwa publicznego.

Jak wynika z zeznań państwa Galickich, policja nie tylko odmówiła im swej pomocy, lecz jeszcze ze swej strony obrzuciła proszących o interwencję Galickich obelgami, obrażającymi nie tylko poszkodowanych, lecz pośrednio również i naród, a nawet państwo polskie.

Krwawe bójki i zamachy w Niemczech

Hitlerowskie ultimatum?

W położeniu wewnętrznym Niemiec nie zostały dotychczas żadne zmiany, któreby pozwalały na wyętykanie wniosków co do ukształtowania się sytuacji parlamentarnej. Miarodajnymi na wyętykanie wniosków co do ukształtowania się sytuacji parlamentarnej. Miarodajnymi na wyętykanie wniosków co do ukształtowania się sytuacji parlamentarnej.

Przed wyjazdem Papena ogłoszono komunikat półoficjalny, stwierdzający, że rząd rzeszy w dalszym ciągu postępować będzie, nie wiążąc się żadnymi względami partyjnymi. Rząd jest przeświadczony, że uzyska w parlamencie Rzeszy poparcie potrzebne dla uchwalenia programu gospodarczego. Reichstag zwołany będzie z końcem sierpnia. Gabinet von Papena stawi się na posiedzeniu i zażąda od parlamentu votum dla swoich przedłożeń.

Tymczasem ze wszystkich stron Niemiec donoszą o dalszych aktach terrorystycznych. W Malborku grupa napastników dała salwę do okien inspektora policji Niedela, poczem rzucono do mieszkania butelki z kwasami i gazami cuchnącymi. Podobny zamach dokonano na mieszkanie centrowca architekta miejskiego Mollenhanera, gdzie wybito wszystkie szyby i również wrzucano do mieszkania flaszki z kwasami. Wreszcie napadnięto na mieszkanie przywódcy kartelu związków zawodowych radnego Rahna, którego usiłowano wywabić na ulicę. Wobec środków ostrożności

zarządzonych przez Rahna zamach się nie udał. Przerwano również dwie linje telefoniczne, prowadzące do centrali poczty i posterunku Reichswehry. Przed temi zamachami pogotowie policyjne zostało odwołane do jednej z okolicznych miejscowości, gdzie inna grupa napastników po oddaniu kilku strzałów na postrach, zmusiła właściciela podmiejskiej restauracji do zaalarmowania policji. W Ortelburgu wybito w nocy szyby w kilku sklepach, których właścicielami są Żydzi. We wszystkich wypadkach napastnicy zbiegli bez śladu.

Oprócz tych zamachów w Prusach Wschodnich dokonano całego szeregu aktów terrorystycznych na terytorjum Śląska.

W Lignicy na dom ludowy rzucono granat ręczny, którego wybuch zniszczył frontowe okna. Stojący w pobliżu posterunek reichs-

Po zgonicie b. kanclerza Austrii ks. prałata Seipła

Zmarły b. kanclerz austriacki ks. Ignacy Seipel odegrał wybitną rolę w życiu politycznym - społecznym powojennej Austrii. Ks. Ignacy Seipel urodził się w r. 1876 w Wiedniu, gdzie ukończył gimnazjum, uniwersytet i studia teologiczne. Wyświęcony na księdza w r. 1899 poświęcał się dusz

Zjazd niższych urzędników

W dniach 14-ym i 15-ym sierpnia br. odbędzie się w Warszawie VII-ny walny zjazd delegatów Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej. W zjeździe wezmą udział delegaci 180 kół związków z całej Polski.

Obrady zjazdu, które odbywać się będą w sali Sądu Najwyższego poprzedzi uroczyste nabożeństwo w kościele św. Anny (Krakowskie Przedmieście). Następnie odbędzie się pochód na grób Nieznanego Żołnierza, gdzie złożony zostanie wieniec.

Oprócz szeregu spraw organizacyjnych, na zjeździe omawiane będą najaktualniejsze sprawy świata pracowniczego. Zjazd rozważyć będzie m. in. sprawę przestrzegania godzin służbowych i spoczynku niedzielnego, sprawę unormowania plac, wstrzymania redukcji niższych funkcjonariuszów i pracowników państwowych, przywrócenia awansów i szczebli, obsadzania etatów, wynagrodzeń za godziny nadliczbowe, niedziele i święta itd.

Przyjazd sen. Targowskiego

Do Warszawy przybył senator Józef Targowski, przebywający od dłuższego czasu w Paryżu, jako łącznik pomiędzy polskimi sferami gospodarczymi i finansowymi, a finansami francuskimi.

Traktat przyjaźni między Polską a Grecją

W „Dzienniku Ustaw” nr. 66 ogłoszono urzędowo tekst traktatu przyjaźni oraz traktatu koncyliacyjnego i arbitrażowego, zawartych między Rzplita Polska a Republiką Grecką w Warszawie w dniu 4 stycznia r. b.

Jednocześnie ogłoszono oświadczenie rządowe o dokonaniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Wojna Boliwji z Paragwajem

Dotychczasowa interwencja Genewy bez skutku

Zatarg pomiędzy Boliwią a Paragwajem po opanowaniu fortu Bogueron przez wojska boliwijskie przybrał niezwykle ostrą formę. W stolicy Paragwaju ogłoszono stan oblężenia. Minister Spraw Zagranicznych Arbo, w odpowiedzi na notę prezesa Rady Ligi Narodów, wyraził gotowość rządu paragwajskiego przyjęcia wyroku Trybunału Rozjemczego.

W stolicy Boliwji La Paz wiadomość o zdobyciu fortu Boqueron wywołała nieopisaną radość. Na ulicach miasta odbywają się manifestacje. Znany miljoner, król cyny, Patino, ofiarował armji boliwijskiej 15 samolotów oraz kilkanaście milionów franków. Ministerstwo spraw zagranicznych odrzuciło pośrednictwo, proponowane przez Chili.

Dziennik „Noticias” podaje, iż rząd argentyński sugeruje myśl, aby Argentyna, Brazylja,

Chili i Peru nie uznały żadnych zmian, mających powstać w wyniku wojny pomiędzy Boliwią a Paragwajem. Minister spraw zagranicznych Boliwji Zalles bawiący obecnie w Chili otrzymał od swego rządu misję zapewnienia nieutrącenia Chili i uzyskania zezwolenia na transport wojsk kolejami chilijskimi.

Sekretariat Ligi Narodów ogłosi wkrótce zbiór ostatnio wymienionych komunikatów oficjalnych. W kolach genewskich oceniają sytuację jako bardzo poważną.

W związku z alarmującymi pogłoskami o podjęciu kroków nieprzyjacielskich między Boliwią a Paragwajem, rządy Stanów Zjednoczonych, Meksyku, Kuby, Kolumbji i Urugwaju wystosowały do 14 innych rządów państw amerykańskich apel, domagający się poczynienia

również z ich strony wysiłków, celem utrzymania pokoju.

London 2 sierpnia (A. T. E.) Parlament republiki Paragwaju udzielił prezydentowi republiki Salamanka pełnomocnictw dyktatorskich do walki z Boliwią. Wielu ochotników zgłasza się do służby wojskowej. Szkoła kadetów w Assuncion wystawiła batalion pod dowództwem byłego angielskiego oficera. Pod Toledo wywiązała się utarczka, w której zginęło 9-ciu żołnierzy paragwajskich i 10-ciu żołnierzy boliwijskich.

Donoszą z La Paz, iż w walkach kolo fortu fikacji w Toledo, wojska boliwijskie miały 8 zabitych, zaś paragwajskie 9-ciu.

Potwierdza się wiadomość, że parlament paragwajski uchwalił dekret prezydenta, zarządzający mobilizację powszechną.

pasterstwu i pracom naukowym. W czasie wojny ogłasza szereg prac z dziedziny prawa konstytucyjnego. W 1918 roku zostaje po raz pierwszy ministrem pracy w gabinecie Lamascha, lecz dopiero w Austrii republikańskiej rozwija szerszą działalność polityczną i daje się poznać jako mąż stanu wielkiej miary. Powołany na stanowisko kanclerza w roku 1922 ks. Seipel położył niespożyte zasługi około uzdrowienia finansów Austrii. W roku 1924 wycofał się z życia politycznego, jednakże w dwa lata później ponownie stanął na czele rządu; w 1927 r. zastosował ostre represje przy tłumieniu krwawych rozruchów w Wiedniu. Po ustąpieniu z urzędu kanclerskiego w gabinecie Vaugoina piastował tekę ministra spraw zagranicznych, poczem całkowicie wycofał się z życia politycznego. Jedną z zasług zmarłego męża stanu było kilkakrotne uzyskanie pożyczki od Ligi Narodów. Uzyskał on również u mocarstw zachodnich zniechęcenie kontroli wojskowej nad Austrią przewidzianej przez traktat w Saint Germain. Z dzieł kanclerza Seipła wymienić należy fundamentalną pracę „Naród i Państwo” (1916). „Zagrożenia społeczne”. „Walka o konstytucję austriacką” (1930).

Pogrzeb ks. Seipła odbędzie się na koszt państwa. Ciała Austrijczyka pochowane jest w emulce i żałuje go cała Europa.

Na straży polskiego morza

Morski chrzest szabel pomorskich

Molo rybackie... Przeobrzymia przestrzeń, naktórą spływają prażąc smugi sierpniowego słońca. I na tle tej przestrzeni jedyny, niezapomniany obraz...

U samego brzegu mola, gdzie piaski zrasa pluszcząca fala, wznosi się ołtarz polowy, a nad nim biały, wysoki, perspektywicznie her w głębi morza odbijający się krzyż. Na tle seledynowej fali krzyż ten bieleje i jakby fosforyzuje...

Na samem molo wśród lasu sztandarów, proporców, powiewających kaskadą srebrzeń, złocień, amarantów, nieprzejrzany tłum. Kilkadziesiąt tysięcy mężczyzn i kobiet. Ze wszystkich stron Polski i w charakterystycznych strojach ludowych ziem polskich. Obok Łowiczan — Górale, obok Poleszaków — Krakowiacy, obok Podlasiar — Kaszubi. Symfonie barw, migoczących w blaskach słonecznych. Faluje tu krasa wielobarwna po olbrzymiej przestrzeni, coraz bardziej gęstniejąc od napływu dalszych delegacji, związków, stowarzyszeń. Obramiona jest trzema ścianami: konnicy, piechoty, marynarki wojennej. Tyśiące szabel i las bagnatów wykwiła na trzech ścianach żywych, zamykających olbrzymie molo.

I na tem przepyszczem tle — wśród poszumów fal, odgłosu syren okrętowych, pióropuszy dymów z kominów statków handlowych, defilujących w oddali na pełnym morzu — odbywa się msza polowa, padają z trybuny Głowy Państwa słowa orędzia, rozbrzmiewają z kilkudziesięciu tysięcy ust dźwięki pieśni: Nie damy ziemi, skąd nasz ród...

Wszystko jakby się tu zjednoczyło: fale morskie i blask słoneczny, szable, bagnety i serce tego mrowia ludzkiego, rozbrzmiewające radością, przepojone żarem.

Niezapomniany widok, niezapomniana chwila!

Przez ulicę 10 Lutego, która coraz bardziej nabiera charakteru wielkiej portowej arterji komunikacyjnej, przelewają się po defiladzie niedzielnej nieprzejrzane masy.

Każdy szuka schronu, gdzieby mógł zasiąść do stołu, pokrzepić się jadłem i napojem, napisać parę słów „do domu”, do dzieci, przyjaciół, przelać na papier tę urzędę dnia, która pierś rozpiera.

W tem: cała ta falująca wzdłuż obu chodników masa jakby drgnęła, jakby elektryczna przeszła ją iskra:

Środkiem ulicy jedzie wielki drabiniasty wóz, umajony zielenią — a na nim kilkanaście barwnych postaci. Jedzie krakowskie wesele! Panna młoda, družki, družbowie, wąsaty i brzuchaty starosta — no i kapela wiejska. Porykują basy, cieniutkami tony przyspiewują skrzypki, płyną tony fletu...

Nigdzie chyba takiego entuzj. dźwięki krawiaka nie budzą, co nad Gdynią w wybrzeżem. Przystają Kaszubi, rozszerzają się im zrenice na ten pstry widok i te skoczne pienia. Twarze przybierają wyraz uszczęśliwienia, oczy błyszczą, z ust wylatują wiwaty i radosne wołania — a umajony wóz drabiniasty dudni po asfaltowym

Daniny komunalne

W ostatnim numerze „Dziennika Ustaw” okazało się rozporządzenie Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych, oraz o wyłączeniu niektórych należności z pod egzekucji władz komunalnych. To drugie rozporządzenie określa terminy przyjęcia przez władze skarbowe egzekucji, wykonywanej dotychczas przez władze komunalne. Nowe zasady postępowania egzekucyjnego zostały skomentowane w specjalnym podręczniku, który w dniach najbliższych wydany zostanie nakładem ministerstwa sprawiedliwości.

Eksport niemiecki do Sowieców

Prasa niemiecka donosi, że trudności, jakie nasuwały się w sprawie finansowania eksportu niemieckiego do Z. S. R. R. zostały obecnie usunięte i, że niebawem ma być utworzone konsorcjum o kapitale 225—250 milionów marek. Konsorcjum to ma objąć wszelkie sprawy związane z finansowaniem wywozu niemieckiego do Sowieców.

Wstąpił w szeregi LOPP.

bruku polskiej portowej ulicy, by dotrzeć do brzegu morskiego i tam na żółtym piasku dać barwne widowisko barw i tonów ludu z pod Wawelu.

Nazajutrz, w poniedziałek, symboliczna, jedyna w swej myślowej głębi i sentymencie uroczystość.

Nad brzegiem morza staje inspektor ka-

Cztery pułki pomorskiej brygady kawalerji składają ślubowanie, że bronąć będą do ostatniej kropli krwi wybrzeża polskiego. Szwadron za szwadronem zanurza się w morze. Na przestrzeni półtora kilometra przedefiluje przed gen. dyw. Orliczem-Dreszerem. Każdy ufan zanurza ostrze szabli w fale morskie... Każdy symbolicz-

Imponującą manifestacją łączności całej Polski z morzem i Pomorzem było obchodzone w dniu 31 lipca Święto Morza. 100000 osób ze wszystkich stron kraju przybyło na ten dzień do Gdyni. Na zdjęciu naszym widzimy Pana Prezydenta Rzplitej na podjum ustawionem na Molo Rybackiem, po uroczystej Mszy św., Pan Prezydent przyjął następnie defiladę wojska oraz licznych organizacji społecznych.

walerji, generał Orlicz - Dreszer. Tuż za nim przeży się adjutant.

Od strony miasta na czele brygady kawalerji nadciąga wśród dźwięków orkiestry na białych koniach pułkownik Abraham. Za nim w bojowym ordynku pułki. Migotają proporczyki ufańskie; rżą konie, czując bliskość wody.

nie w ten sposób manifestuje, że bierze do zgonne śluby z tym brzegiem i temi nurta- mi, których nikomu ta chrzczona w morzu szabla wydrzeć nie zezwoli!

Był to może najsilniejszy moment uroczystości Święta Morza. I w tym symbolicznym chrzcie szabel — najwymowniej- szy...

Po uroczystościach gdynińskich

Głosy i odgłosy

„Święto Morza” i potężne manifestacje narodowe w Gdyni nie trafiły oczywiście do przekonania Niemcom. Prasa niemiecka stara się tę wielką rewję solidarności i zjednoczenia całego społeczeństwa polskiego w Gdyni na straży polskiego morza zbagatelizować. Mimo to głosy prasy niemieckiej są minorowe i wyczuwa się w nich zde nerwowanie.

Cała prasa polska poświęciła obszernie sprawozdania i omówienia podniosłych manifestacji na wybrzeżu.

„Polska Zbrojna” stwierdza, że Święto Morza stało się zdrową, połączną, twórczą i radosną manifestacją ducha polskiego i pisze m. in.:

„Zdawano sobie sprawę, że tuż obok czyha na polskie morze, na odwiecznie pol-

Antypolski projekt w gdańskim Volkstagu

Frakcja partji centrowej w Volkstagu gdańskim przedłożyła senatowi memoriał, w którym żąda m. in. reformy systemu podatkowego oraz obniżenia płac robotników dla stworzenia warunków do skutecznej konkurencji z polskimi wyrobami przemysłowymi. Centrowcy domagają się, ażeby kupowano wyłącznie towary gdańskie, żądają popierania eksportu drogą premij eksportowych, zawarcia umów handlowych z innymi krajami, zredukowania czasu pracy i wydania zakazu angażowania polskich sił roboczych w przedsiębiorstwach gdańskich. Autorzy memoriału spodziewają się, że zastosowanie tych środków da możliwość pracy około 9.700 bezrobotnym. Cyfra ta ciekawą jest z tego względu, że właśnie ilość obywateli polskich, zatrudnionych w Gdańsku, oblicza się na około 10.000.

Studenci francuscy w Polsce

Przybyła do Warszawy wycieczka studentów francuskich należących do Union National des Etudiants de France. Na czele wycieczki, liczącej około 30 osób, stoi wiceprezes Unji, p. Keller, oraz dyrektor biura podróży Unji, p. Morel. Studenci francuscy zwiedzają Warszawę, poczem udadzą się do Gdyni, Poznania i Krakowa. Gości francuskich podejmuje w Polsce Akademicki Związek Zbliżenia Międzynarodowego „Liga”.

W dniu 7 b. m. przyjeżdża do Warszawy reprezentacyjna wycieczka studentów Ecole Polytechnique w Paryżu. Członkowie wycieczki złożą wizytę w Szkole Podchorążych Inżynierji, dla której przywożą szpadę honorową. Na cześć młodzieży francuskiej odbędzie się szereg przyjęć. Sluchacze Ecole Polytechnique zabawią w Polsce około dwóch tygodni i zwiedzają Kraków, Gdynię, Poznań i inne ośrodki kraju.

Pozatem przybyła do Warszawy wycieczka studentów Ecole Normale w Paryżu.

Z Bałtykanu

Ojciec św. przyjął na prywatnej audjencji J. E. Ks. Dr. Henryka Przeździeckiego, biskupa diecezji Podlaskiej. Audjencja miała charakter długiej i serdecznej rozmowy.

Zdrowa, ślicznie opalona
cerę przez
KREM lub OLEJEK NIVEA
CENY ZŁ. 0.40-3.50

W odpowiedzi na gwałty gdańskie

Pamiętajmy o bojkocie Gdańska

Z okazji odbywającego się w Gdyni w dniu 31 lipca Święta Morza Związek Obrony Kresów Zachodnich wydał następującą odezwę do wielotysięcznych rzesz gości, zgromadzonych w tym dniu w Gdyni ze wszystkich krańców Polski

Obywatelu! Przyjechałeś do Gdyni na polskie Święto Morza. Gdynia to jedno płuco wolnego oddechu Polski.

Pamiętaj, że jest jeszcze i drugie płuco tego oddechu — Gdańsk. Płuco to — dzisiaj chore — uzdrowione być musi. Nim to nastąpi pamiętaj, abyś nie podsycał choroby brakiem solidarności i karności narodowej.

W roku bieżącym ogłoszony został bojkot gdańskich letnisk i uzdrowisk z osławionymi Sopotami na czele. Bojkot ten jest przejawem walki nam narzuconej, wywołany został nie-poczytalnymi aktami terronu i nienawiści do Polski ze strony rządzących Gdańskiem przed-

nich straży nacjonalizmu i imperjalizmu niemieckiego.

Niemniej jednak, raz rozpoczęty, musi być zakończony zwycięstwem.

Pamiętaj, że obowiązkiem Twoim jest podporządkować się nakazom tego bojkotu.

Nie zasilaj polskimi pieniędzmi tych, którzy następnie pieniądze te obracają na systematyczną walkę przeciwko Polsce.

Omijaj gdańskie letniska i uzdrowiska z Sopotami na czele, nie kupuj towarów gdańskich nie składaj pieniędzy w bankach gdańskich.

Polska dla Gdańska, lecz tylko wtedy, jeśli i Gdańsk dla Polski!

Poznań, 30 lipca 1932 r.

Związek Obrony Kresów Zachodnich.

Odezwę tą, kolportowaną przed dworcem kolejowym oraz w czasie uroczystości na Molo Wilsonowskim — przyjmowana była przez zgromadzonych ze zrozumieniem i uznaniem.

ską ziemię dawny wróg, wróg, który nie szczędził wysiłków, aby osłabić efekt polskiej manifestacji morskiej, wróg — co na zakusy i poczynania swoje otrzymał w dniu tym ostateczną odprawę. Odprawę nie pełną buty i arogancji, ale płynącą ze świadomości swych praw, świadomości rycerskiego czynu, któryby praw tych bronił. Naród, który zrozumiał wreszcie, czym jest morze, nie da go sobie tak łatwo wydrzeć.

Liga Morska i Kolonialna może poszczycić się, że do bilansu swej działalności dorzuciła chlubną stronę. W szeregach jej szli obok siebie robotnicy, strzelcy, sokoli, hallerczycy i organizacje wszelkich wyznań i przekonań, złączone wspólną wielką idea: Polska na morze!

„Czas” podkreśla znaczenie manifestacji gdynińskiej w tych słowach:

„Te nieprzeliczone rzesze, które nie szczędząc trudów i kosztów pośpieszyły nad Bałtyk, były jakby delegacją całego narodu, wysłaną tam po to, aby jeszcze raz obwołać niezłomnie naszą wolę, utrzymania w polskich rękach tego skrawka wybrzeża, który wedle boskich i ludzkich praw do nas należy”.

Nietykalne jest mare nostrum! Tę niezrzeszoną zasadę wyraża obchód gdyniński.

Znamienny głos portugalski

o Marszałku Piłsudskim i o sprawach gdańskich

Znany publicysta portugalski p. Armando Boaventura (pseudonim Ruy) de Penna, omawia w dzienniku rządowym „Diário da Manhã” sprawę stosunków polsko — niemieckich, wykazując odwieczne prawo Polski do Pomorza oraz bezpodstawność pretensji gdańskich i złą wolę obecnych kierowników polityki Wolnego Miasta. W tem samym piśmie publikuje p. Boaventura obszerny artykuł o Marszałku Piłsudskim, podnosząc Jego zasługi nie tylko dla Polski, lecz i przez odparcie bolszewików dla całego świata cywilizowanego.

Polscy bohaterzy Olimpiady

Walasiewiczówna najszybszą kobietą świata

Chlubę imieniu polskiemu na Olimpiadzie w Los Angeles, gdzie o palmę pierwszeństwa w kulturze fizycznej ubiega się 49 narodów przynoszą Kusociński i Walasiewiczówna. Po zwycięstwie Kusocińskiego w biegu na 10000 mtr. odniosła świetne zwycięstwo w biegu 100 m. Walasiewiczówna, uzyskując czas 11,9 sek i ustanawiając nowy rekord światowy i olimpijski. (lepszy o 0,3 sekund.)

Zarówno Kusociński jak i Walasiewiczówna stali się bohaterami tegorocznej Olimpiady. Walasiewiczówna, którą trzeba dziś nazwać najszybszą kobietą świata, pobila dwukrotnie dotychczasowy rekord olimpijski i dwukrotnie wyrównała najlepszy wynik światowy należący do Holenderki Schuurman. Przedbieg wygrała dosyć łatwo o kilka metrów przed Kanadyjką Frizell. W międzybiegach Walasiewiczówna stoczyła walkę z amerykańką Bremen, bijąc ją o metr.

W półfinale, mimo, że Walasiewiczówna została na starcie w dółkach i straciła dobre kilka metrów, nie tylko, że je odrobiła, ale przetrwała taśmę również pierwsza i do tego we wspaniałym czasie 11,9 sek. przed Niemką amerykańską von Bremen, Angielką Hiscock, oraz wyeliminowanymi Kanadyjkami Vanderwelt i Frizell, oraz Holenderką Aalten.

Ostatecznie do finału obok Walasiewiczówny zakwalifikowały się Amerykanki Bremen i Wilde, Angielka Hiscock, Kanadyjka Strike i Niemka Dollinger. Polka jest w tym towarzystwie stuprocentową faworytką, na co wskazuje choćby porównanie jej dwu czasów 11,9 s. z najlepszym wynikiem innych rywek, wynoszącym 12,2 sekundy.

W finale biegu na 100 m. Walasiewiczówna potwierdziła swoją wspaniałą formę, zajmując PIERWSZE MIEJSCE WŚRÓD NAJSZYBSZYCH KOBIEC ŚWIATA I ZDOBYWAJĄC DLA POLSKI DRUGI ZŁOTY MEDAL OLIMPIJSKI.

Czas Walasiewiczówny 11,9. Jest to nowy oficjalny rekord świata i rekord olimpijski. Wynik ten jest jednak gorszy o 1,10 sek. od wyniku, uzyskanego przez Walasiewiczównę w półfinale. Walasiewiczówna stoczyła walkę z zawodniczką kanadyjską Stricke, która wyprzedziła na finiszu. Jest to już drugie zwycięstwo Polski na Olimpiadzie w Los Angeles.

O klasie Walasiewiczówny świadczy porównanie jej rekordu z wynikami, uzyskanymi na tym samym dystansie przez mężczyzn. Otóż murzyn amerykański Tolan w finale setki uzyskał 10,3 sek., równe nowemu rekordowi o-

limpijskiemu, dystansując swego czarnego rodaka Metcalfa o 2 mtr., a pierwszego białego — Niemca Jonatha o 5 mtr. Natomiast w przedbiegach uzyskiwano przeciętnie czas 10,6 — 10,7.

Jedna sekunda „for“ na stu metrach jak na różnicę między płcią słabą i silną, to rzeczywiście nie tak wiele!

Sukces odniósł poatem Polak amerykański Zaremba, który startując w barwach U. S. A. uzyskał w rzucie młotem trzecie miejsce wynikiem 50,36 mtr. W konkurencji tej zwyciężył mistrz Olimpiady amsterdamskiej, Irlandczyk O'Callaghan, uzyskując 53,92 mtr.

Pierwszy rekord świata padł na Olimpiadzie w Los Angeles w biegu na 400 mtr. przez plotki. Irlandczyk Tischal pokonał ten dystans w fenomenalnym czasie 51,8 sek., dystansując Amerykan Hardina i Taylora, zwycięzcę Olimpiady amsterdamskiej lorda Burgleya (Anglia) Włocha Facelliego i Szweda Aveskouga.

W rzucie dyskiem Weissówna zawiodła. Zajęła bowiem trzecie miejsce.

W dziale rzeźby pierwszą nagrodę zdobył Polak Klukowski, w dziale malarstwa honorowe nagrody uzyskali Byllna za „Jeźdźca“ i Borowski za „Łucznika“; w dziale grafiki drugą nagrodę przyznano Konarskiej za „Satdjon“.

Polski Nurmi

Prasa zagraniczna o zwycięstwie Kusocińskiego

Prasa zagraniczna pisze bardzo wiele o zwycięstwie Kusocińskiego. Pisma amerykańskie, angielskie, francuskie, niemieckie, fińskie itd. poświęcają całe kolumny na opisy zwycięstwa Kusocińskiego. Fiński dziennik

wieczna. Zwycięstwo Kusocińskiego zniweczyło świetne tradycje zwycięstw Finlandji podtrzymane jedynie przez dwa dalsze miejsca zajęte przez Finów.

W enuncjacjach prasy fińskiej oczywiście

Marzeniem wielu osób przybyłych na Olimpiadę do Los Angeles jest zwiedzić „Wieżę Olimpijską“ w której mieszkają zawodnicy przybyli z 50 krajów i wszystkich zakątków globu. Brama tej tajemniczej wioski jest jednak pilnie strzeżona. Na fotografii naszej widzimy tę zamkniętą dla zwykłych śmiertelników bramę.

„Helsingen Genomet“ stwierdza, że zwycięstwo Kusocińskiego posiada niezwykle wielkie znaczenie dla przyszłego rozwoju lekkoatletyki w Polsce. Podobne przełomowe znaczenie miały zwycięstwa Kolchmainena na olimpiadzie w Sztokholmie. Pismo kończy artykuł swój następująco: Gratulujemy Polsce wielkiego i cennego zwycięstwa. Świat ma nowego Nurmięgo z południowej strony Bałtyku.

„Uusi Suomi“ podkreśla, że Kusociński postawił Polskę w rzędzie krajów posiadających najświetniejszych długodystansowców. Walka Janusza z dwójką fińską jest jedną z najwspanialszych w historii sportu ostatniego ćwier-

przebiega wielkie rozczarowanie wynikami Finów. Ostatnie sukcesy Kusocińskiego zmniejszyły znacznie szanse Finów, nie mniej fińska opinia publiczna zgodnie stwierdza że zwycięstwo Janusza było zupełnie zasłużone. Przy sposobności prasa krytykuje bardzo ostro taktykę kierownictwa fińskiej ekspedycji w sprawie Nurmięgo. Równocześnie w kwestji jak wyglądałby wynik w walce z Nurmim przeważna część opinii wypowiada się za Kusocińskim.

Jak wiadomo Kusociński w przedbiegach na 5000 m. nie startował, również nie startował Fin Iso Hollo.

Już 9 ofiar „Białego Szczytu“

Śmierć turystów w Alpach

Z Chamonix donoszą: W sobotę o godz. 7 rano ze schroniska, umieszczonego na jednej z pobliskich przełęczy, sześciu młodych Włochów udało się na szczyt „Zab Olbrzyma“ — położonego na wysokości 4010 metrów.

Tegoż dnia dwóch z nich powróciło do schroniska. oświadczając, iż czterej pozostali zabili się w czasie schodzenia ze szczytu. — Według opowiadania uratowanych, ostatni z sześciu alpinistów wspinających się na szczyt i trzymających się sznura, nagle stoczył się w przepaść, pociągając za sobą trzech innych. Pozostali dwaj zawdzięczają uratowanie życia temu iż zarzucili sznur, którego się trzymali, dookoła jednego ze szczytów, inaczej bowiem pociągnięci byłiby przez swych towarzyszy. Sznur wskutek gwałtowności wypadku zerwał się.

W Chamonix panuje przygnębienie, gdyż łącznie z ofiarą niedawnego wypadku liczba ofiar alpinistów zdobywających Mont Blanc w ostatnich tygodniach wynosi obecnie 9 osób.

Jak wiadomo, na zdobyciu szeregu trudnych ścian i turni masywu Mont Blanc wyruszyło grono alpinistów polskich, którzy mogą się poszczycić poważnymi sukcesami, zdobywając pod czas wyprawy zeszlótocznej.

Głodujące zwierzęta

W Prerau, w Czechosłowacji, rozgrywa się obecnie tragedia w świecie zwierzęcym.

Znany praski przedsiębiorca, Bailla, prowadzący handel dzikimi zwierzętami, posiada od kilku lat w Prerau zwierzyńiec, którego liczne okazy są przeznaczone do uzupełnienia luk, jakie się tworzą z biegiem czasu w ogrodach zoologicznych republiki.

Przeżywany kryzys odbił się w równej mierze i w tej dziedzinie, nikt nie zakupuje więcej zwierząt i firma nie ma środków do wyżywienia swych pensjonarzy.

W zwierzyńcu rozgrywa się dramatyczne sceny. Oszałale z głodu zwierzęta ryczą, wyjąc, rzucając się na okratowania klatek, tak, iż zachodzi obawa, by przywiedzione do rozpacz, polamawszy przeszkody, odgradzające je od świata, nie wydołały się na wolność.

Wiele ze słabszych okazów ginie z głodu. Miejscowe Tow. opieki nad zwierzętami przygotowało na razie kilka centnarów pokarmu.

O ile nie będzie zorganizowane stałe karmienie zwierząt, to trzeba będzie użyć radykalnego środka i powystrzelać biedne zwierzęta.

Czarodziejskie jezioro w Włoszech

Wulkaniczne jezioro Capena znikło ponownie na przeciąg 24-ch godzin przy gwałtownym podziemnym i lekkich lokalnych przejawach sejsmograficznych. Po upływie tego czasu woda powróciła do normalnego poziomu. Uczeń przewiduje że w najbliższych dniach należy oczekiwać wzmożonej działalności wulkanicznej lokalnej zwłaszcza ze względu na siłę, z jaką biją źródła, znajdujące się na dnie jeziora. W ciągu ostatniej doby źródła były z taką siłą, że woda przedostawała się ponad powierzchnię, tworząc naturalne fontanny.

STANISŁAW ANDRZEJ STEEMAN.

Dziwny Manekin

(19) Przekład autorzowany z francuskiego

Przedruk wzbroniony

— Nie przypuszczam, aby Żyd miał istotnie zamiar pytać panią, czy manekin znalazł się przypadkowo między sprzedawanymi rzeczami. Jego uczciwość wydaje mi się mocno wątpliwa. Napewno spostrzegł odrazu na strychu, a nie w sklepie — te przedmioty między temi, które zabierał... Nie leży w tym punkt ciężkości.

— Oczywiście — powiedziała spokojnie Laura. — Należałoby stwierdzić, w którym miejscu na strychu był manekin i głowa z wosku. Czy w głębi na lewo, czy na prawo, przy drzwiach? W pierwszym wypadku można oskarżyć Hammerera o kradzież. Ale jeżeli było przeciwnie...

— Właśnie o to chodzi — rzekł Malaise, zdziwiony logicznym rozumowaniem dziewczyny. — Nie kryję się z tem, że jestem skłonny uwierzyć we względna... uczciwość mego Hammerera. Gdyby zabrał głowę i manekin z głębi strychu, nie nie byłoby go zmusiło do mówienia ze mną. W dodatku przypuszczam, że byłby zabrał inne przedmioty, wie-

cej warte i łatwiejsze do sprzedania... Dopóki nie przekonam się, że było inaczej, wypada mi raczej mu wierzyć...

— A mnie pan nie wierzy — oświadczyła Laura — chociaż twierdzą, że głowa i manekin były w głębi strychu, a więc zdaleka od przedmiotów odłożonych przez Irenę na sprzedaż?

Malaise wruszył ramionami — Dlaczego nie miałbym pani wierzyć? Musiałbym przypuszczać, że ma pani jakieś ukryte powody, — dla których pani kłamie. Dotychczas nie widzę ich... Czy pani nie wyobraża sobie, komu w tym domu mogło być zależeć na usunięciu manekina? Osoba ta, dowiedziawszy się, że Hammerer przyjdzie, mogła dołożyć manekin do rzeczy przeznaczonych na sprzedaż.

Zapanowało milczenie. Żadna z dziewczyn nie mogła się zdecydować na udzielenie odpowiedzi.

Inspektor mówił dalej. — Zasadził w tym miasteczku ca-

nia faktów. Primo: w jaki sposób manekin dostał się w posiadanie Hammerera? Secundo: dlaczego skradziono go z wystawy u krawca? Tertio: dlaczego okaleczono manekin i zaciągnęto na szynę przed przejeżdżający pociąg? Co się tyczy dwóch ostatnich faktów, można przypuszczać, że są dziełem szaleńca. Ale to nie tłumaczy pierwszego punktu... Przeciwnie nawet, pierwszy punkt nasuwa o czynach wykonanych w nieznanym celu i z nieznanym pobudek, ale z całą premedytacją. Tajemnicza osoba mogła przypuszczać, że dzięki handlarzowi manekin zniknie z widowni. Oczywiście, Żyd mógł go sprzedać komuś, ktoby go zabrał z miasteczka. Zamiast tego kupuje go krawiec i umieszcza na swej wystawie. Katastrofa. Nasza tajemnicza osoba, nazwijmy ją X uzyskała rezultat przeciwny, niż liczyła. I co robi? Tłucze w nocy szybę wystawowa u krawca, masakruje manekin i rzuca na szynę przed przejeżdżający pociąg... Co pani myśla o tem? Ja uważam te osobę za istotę zarazem odważną i bojaźliwą. Czyż nie mogła w inny sposób pozbyć się zamordowanego przez siebie manekina? Chyba, że gra tutaj rolę nienawiści... niezwykła, przerażająca nienawiść... która i po śmierci każe się znęcać...

Co pani o tem myśla? Czyż nie mam racji, upatrując w tym Iksie, który zabija nawet wspomnienie, największego zbrodniarza świata?...

Blade i milczące, Laura i Irena słuchały inspektora.

On zaś pochylił się nad nimi i mówił dalej niskim, trochę ochrypłym głosem:

— Niech pani posłuchają uważnie... Tej zbrodni, mającej za tło przeszłość, nie można sobie wyobrazić bez innej zbrodni, której ta jest jakby uwieńczeniem, ukoronowaniem...

Dzielo śmierci nie rozpoczęło się ubiegłej nocy...

Zbielale wargi Laury wyszeptaly: — Co pan chce przez to powiedzieć?

— Chce powiedzieć — odparł Malaise, skandując słowa — że tamta zbrodnia, której przerażającym, a e logicznym skutkiem jest znecanie się nad manekinem, mogła być popełniona dawno, pół roku, a może rok temu, i tamtym razem na osobie naprawdę żywej...

Malaise podniósł się mówiąc: nareszcie pofolgował myślom przebiegającym go od rana, wraz z różnymi hipotezami, na których zbudował „tajemniczą, przejmującą historję“.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Szlakiem Kadrowki

W rocznicę Legionowego czynu

Związek Strzelecki urządza corocznie na pamiątkę wymarszu Kadrowej Kompanji z Oleandrów do Kielc w r. 1914 — wielki Marsz Szlakiem Kadrowki, w którym biorą udział najlepsze drużyny marszowe w Polsce.

Szóstego sierpnia przypadają tegoroczne uroczystości kadrowkowe i dlatego warto przypomnieć szerokim warstwom społeczeństwa historię marszów Szlakiem Kadrowki.

Zaczął się w roku 1910. W tym czasie powstają na terenie Małopolski, za zezwoleniem władz austriackich pierwsze załóżki Strzelca w formie „Związku Strzeleckiego” we Lwowie, oraz „Towarzystwa Strzeleckiego” w Krakowie. Poza Związkiem najsilniejszą organizacją były „Drużyny Strzeleckie”, organizowane z biegiem czasu dosyć licznie po wszystkich większych miastach Małopolski.

Na rok przed wielką wojną liczba ćwiczących strzelców wynosiła około 10.000 ludzi. Kiedy już nadciągała zawierucha wojenna, dokończyła się zjednoczenie organizacji strzeleckich.

Doniosły ten fakt opisuje dr. Stefan Hincza w książce „Pierwszy żołnierz odrodzonej Polski”: „W dniu 30 lipca poddają się Drużyny Strzeleckie pod komendę Piłsudskiego, a w dniu 3 sierpnia oficer drużynowy Burkhart - Bukacki przyprowadza do Oleandrów 74 drużyniaków w pełnym uzbrojeniu. Komendant rozpoczął działać. Z pośród Strzelców wybrano 74, wszystkich rodem z Królestwa. Wydano im pełny rynsztunek bojowy, manlichery, oraz po 200 nabołów ostrych. Ogarnęło wszystkich podniecenie.

Chwila oczekiwania przez wszystkich zbliżała się. Po południu, około godziny trzeciej, przybył Komendant. W szarej kurtce, maciejówce na głowie, zatrzymał się między dwoma szeregami Drużyniaków i Strzelców.

Po przyjęciu raportu i odbyciu przeglądu wygłosił do żołnierzy krótkie przemówienie:

„Odtąd niema ani Strzelców ani Drużyniaków. Wszyscy, co tu jesteście zebrani, jesteście żołnierzami polskimi. Znosząc wszelkie odznaki specjalnych grup. Jedynym waszym znakiem jest odtąd Orzeł Biały. Dopóki jednak nowy znaczek nie zostanie wam rozdany, rozkazuję, abyście zamienili z sobą wasze dawne znaki, jako symbol zupełnej zgody i braterstwa, jakie muszą wśród żołnierzy polskich panować! Niech Strzelcy przypną do czapki blachy drużyniaczkie, a oddadzą swoje orzełki. Wkrótce może pójdziecie na pole bitew, gdzie mam nadzieję, że zniknie najbliższy cień różnicy między wami!”

Kończąc te słowa, dał swój orzełek dowódcy Drużyn Strzeleckich, a odznakę jego przypiął do swej maciejówki. W ślad za nim uczyniła to samo bracia strzelecko-drużyniaczka.

Następnie obie grupy żołnierzy zmieszły się, tworząc jeden oddział, który przez maszerował przed Komendantem. Piłsudski wydaje krótki rozkaz.

Przed szeregi występuje jeden z oficerów. Rozpoczyna odczytywać nazwiska żołnierzy, wchodzących w skład różnych plutonów. Wywołani występują z szeregów. Każdy z zapartym tchem oczekuje, czy nie usłyszy swego nazwiska. Ze 113 strzelców zapisanych do szkoły podoficerskiej wybrano 99. Ci razem z zastępem Drużyniaków utworzyli pierwszą kadrowkę. Liczyła ona 152 żołnierzy.

Przed frontem kompanji staje Piłsudski. Z ust jego padają słowa:

„Żołnierze! Spotkał was ten zaszczyt niezmierny, że pierwsi pójdziecie do Królestwa, i przestapicie granicę rosyjskiego zaboru jako czołowa kolumna wojska polskiego, idącego walczyć za wyzwolenie Ojczyzny. Wszyscy jesteście równi wobec ofiar, jakie ponieść macie. Nie naznaczam szarż, każę tylko doświadczyć wśród was pełnić funkcje dowódców. Szarżę uzyskanie w bitwach. Każdy z was może zostać oficerem, może znów zejść do szeregowca,

czego oby nie było. Patrzę na was, jako na kadry, z których rozwinąć się ma przyszła armia polska i pozdrawiam was jako pierwszą kadrową kompanję”. Na twarzach żołnierzy widać było skupienie.

Wśród licznie zebranej publiczności rozległy się szlochy. Plakali mężczyźni i kobiety. Byli przecież świadkami cudu — czynu orężnego żołnierza polskiego, którego po raz ostatni widziano w bojach styczniowych 1863 roku.

Czwartego i piątego sierpnia odbywały się ostatnie ćwiczenia kadrowki. Trzymano ją stale w ostrem pogotowiu. Należało posiadać wiadomości o sytuacji w Królestwie.

Belina-Prażmowski (obecny prezydent miasta Krakowa) z 7 „pieszemi” ułanami (dopiero mieli sobie zdobyć konie) przedsiębrał mały wywiad w powiat miechowski i jędrzejowski. Nastraszył władze rosyjskie

— przepłoszył komisje poborowe, które na samą wieść, iż zbliżają się Strzelcy, uciekli w głąb Kongresówki pod osłonę silniejszych oddziałów rosyjskich, a jako zdobył wódz pięć koni, tak upragnionych dla strzeleckiej kawalerji.

W dniu 6 sierpnia, o godz. 3 rano wymaszerowała z Krakowa kadrowka pod dowództwem Tadeusza Kasprzyckiego (obecnie generała W. P. Szpicę oddziału stanowią patrol konny z 8 ludzi, z których 5 miało już konie, a pozostali smętnie dźwigali na plecach siodła, licząc na konie kozackie.

Wyprowadził Komendant strzelców poza miasto. Cel pochodu był oddziałowi nieznany. Marszrutę znał jedynie dowódca kadrowki”.

Tak rozpoczął się polski zbrojny czyn, któremu zawdzięczamy dzisiejszą niepodległość Ojczyzny, drogą okupioną serdeczną krwią najlepszych jej synów.

Robotnicy z Mościc na „Święcie Morza” w Gdyni

Wśród wycieczek przybyłych ze wszystkich zakątków Polski na Święto Morza w Gdyni znajdowali się również i przedstawiciele robotników Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach. Na fotografii naszej widzimy p. ministra Kwiatkowskiego, jednego z najbardziej zasłużonych twórców Gdyni, a obecnego dyrektora fabryki mościckiej w rozmowie z przewodniczącym delegacji robotników z Mościc.

Piętnastu na tysiąc...

Najmniejsza śmiertelność na ziemiach zachodnich

Według ostatnich danych Głównego Urzędu Statystycznego, obejmujących również rok 1931, przyrost ludności w Polsce w ostatnich latach zmniejszył się trochę, co da się niewątpliwie objaśnić kryzysem i ciężkimi warunkami materialnymi. Podczas gdy w r. 1929 urodziło się dzieci żywych 988.000, a w roku 1930 — aż 1.016.000, rok 1931 przynosi już tylko 966.000 urodzeń, czyli o 50.000 mniej, niż rok poprzedni. Ponieważ liczba zgonów pozostała mniej więcej ta sama (około 500.000 rocznie), zmniejszył się również przyrost naturalny ludności; podczas gdy w roku 1930 wynosił on 526.000 (a zatem zgorą pół miliona) w roku 1931 spadł do 471.000, czyli o 55.000. Procentowo przedstawia się to w następujący sposób: w r. 1929 przyrost naturalny ludności Rzeczypospolitej wynosił 15 pro mille, czyli że na każde tysiąc mieszkańców przybyło przez ten rok piętnastu (po odliczeniu zgonów), w roku 1930 wzrósł on do 18,7 pro mille, a w r. 1931 — spadł do 14,8.

Jeżeli zbadamy jaki jest przyrost ludności w poszczególnych dzielnicach państwa, to przekonamy się, że najszybciej wzrasta ludność województw wschodnich (wileńskie, nowogródzkie, poleskie, wołyńskie), gdzie rozrodzość sięga 35,4 pro mille (dla całej Polski — tylko 30,3), a przyrost naturalny wynosi 19,5 pro mille (cała Polska — 15,3). Najwolniej natomiast wzrasta ludność województw południowych (krakowskie, lwowskie, tarnopolskie, stanisławowskie), dla których przyrost naturalny wynosi 13,2 pro mille. Jeżeli jednak zechcemy się przekonać, w jakiej dziedzinie kraju rodzi się najmniej dzieci, to dojdziemy do wniosku, że dzielnicą tą są województwa zachodnie (śląskie, poznańskie, pomorskie), gdzie rozrodzość roczna sięga tylko 28,6 pro mille (na wschodzie 35,4).

Dzielnice zachodnie Rzplitej wykazują najmniejszą rozrodzość i najmniejszą śmiertelność. Ten ostatni objaw da się niewątpliwie objaśnić wyższym poziomem higieny i kultury fizycznej, aniżeli w innych dzielnicach.

Rejestrowy zastaw rolniczy

Nowelizacja dawnego rozporządzenia

Kredytem, dającym największą gwarancję, jest niewątpliwie kredyt pod rejestrowy zastaw rolniczy. Jednak nawet w zakresie powyższego kredytu zaznaczyły się trudności w wypłacalności rolników. Przyczyną tego były, niezależnie od tak długotrwałego, lecz wciąż pogłębiającego się kryzysu rolnego, również i pewne braki ustawowe. Tym brakiem ma na celu zapobiec i usunąć je projektowana obecnie nowelizacja. Najważniejsze zmiany, które wprowadza, są następujące:

Zostały przedewszystkiem obostrzone kary za usunięcie bezprawnie lub znieszczenie przedmiotu zastawu, przyczem wprowadzono minimalny wymiar kary więzienia (areszt ścisły) od 6 miesięcy do 2 lat, oraz grzywny do wysokości zł. 10 tys. Karze tej podlega również ten, kto świadomie obejmuje produkty rolne, będące przedmiotem zastawu, w posiadanie bez zgody zastawnika (instytucji kredytodaw-

czej). Ustalono pozatem w projekcie nowelizacji technikę sporządzania protokołu o naruszeniu zastawu rolniczego.

Drugim ważnym postanowieniem jest wyłączenie przedmiotu zastawu z pod zajęcia egzekucyjnego, zarówno aresztu, jak i sekwestrę, dla zaspokojenia wierzytelności prywatnych, jak również Skarbu Państwa i komunalnych. Wyjątek zrobiono tutaj tylko dla należności z tytułu podatku gruntowego, majątkowego i przemysłowego. Przedmiot zastawu nie może być również weignięty do masy upadłościowej jego właściciela, dopóki wierzytelność, udzielona pod zastaw, nie zostanie spłaconą.

Nowelizacja rozporządzenia o rejestrowym zastawie rolniczym zmierza więc w ogólnym zarysie do zwiększenia zabezpieczenia kredytu zastawowego, a tem samem ma na celu ułatwienie instytucjom kredytowym rozprawiania tego kredytu bez narażania się na straty.

Ś. p. J. Starzyńska

W dniu 2-im bm. w Warszawie po odprawieniu nabożeństwa odbył się pogrzeb zasłużonej działaczki na polu pracy niepodległościowej i pedagogicznej śp. Jadwigi Starzyńskiej, matki wiceministra skarbu Stefana, dyrektora PAT'a — Romana i attache wojskowego w Białogrodzie pplk. dypl. Mieczysława Starzyńskich.

W nabożeństwie i pogrzebie wziął udział minister skarbu p. Jan Piłsudski, wiceminister skarbu p. Adam Koc, wiceminister rolnictwa p. Leśniewski poseł polski w Belgradzie min. dr. Schwartzburg-Günther, liczne grono ministrów prezydium rady ministrów, ministerstwa skarbu, szereg wyższych wojskowych oraz przedstawiciele wielu organizacji nauczy cielskich, świata naukowego i pedagogicznego.

Zwrot cel przy wywozie zbóż

W Nr. 174 „Minitora Polskiego” ukazało się rozporządzenie ministra skarbu w sprawie zaświadczeń eksportowych, służących za podstawę do zwrotu cel przy wywozie zagranicę zbóż, produktów przemiału i siodu. W myśl tego rozporządzenia zwrot cel przy wywozie zbóż, produktów przemiału i siodu może być przyznany tylko tym eksporterom, którzy wykazują się posiadaniem zaświadczeń ministerstwa przemysłu i handlu, wystawionych według ustalonego wzoru i podpisanych przez u poważnione do tego osoby.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1-ym bm. przyczem jednak zaświadczenia, wystawione według dawnego wzoru, zachowują ważność do dnia 31-go bm. włącznie.

Chmiel polski do Francji

W związku z wiadomością o skontyngentowaniu przez rząd francuski całego przywozu chmielu do Francji, dowiadujemy się, że kontyngent dla chmielu polskiego wynosi zaledwie 500 centnarów. Jest to oczywiście ilość bardzo niewielka, nieodpowiadająca bynajmniej istotnym rozmiarom naszego wywozu chmielu do Francji. Obliczono ją wprawdzie na podstawie bezpośredniego naszego wywozu, lecz nie wzięto pod uwagę o wiele większego wywozu pośredniego, idącego przez ręce reeksporterów zagranicznych do Francji.

Rzeczoznawcy wysuwają powątpiewania, czy tak niski poziom kontyngentu może być przez Francję utrzymany. Niedobór Francji w zakresie zapotrzebowania chmielu wynosi rocznie około 30.000 centnarów, a takiej ilości import z Czechosłowacji nie pokryje.

Na Jasną Górę

W miastach, a nawet w wielu parafjach wiejskich, jak nam donoszą, potworzyły się komitety organizacyjne pielgrzymek na Jasną Górę w związku z 550-letnim jubileuszem ośbrazu cudownego Matki Boskiej. Z powodu oczekiwanego liczego napływu pielgrzymów, uroczystości zostały rozłożone na dwie serie 14—15 sierpnia oraz 25—26 sierpnia.

Zapowiedziany jest również liczny udział w uroczystościach pielgrzymów polskich (i czechosłowackich) zza kordonu czeskiego oraz niemieckiego.

**Budujmy
Flotę Narodową**

„Wpływ wzdłuż Torunia”

Wyścig pływacki w Toruniu o nagrodę wędrowną „Dnia Pomorskiego”

Mając na uwadze rozwój wychowania fizycznego i sportów na Pomorzu, wydawnictwo „Dnia” przystępuje do zorganizowania drugiej wielkiej imprezy sportowej.

Drugą wielką imprezą sportową, organizowaną przez „Dzień” będzie wyścig pływacki o nagrodę wędrowną „Dnia Pomorskiego”, który odbędzie się w niedzielę, dnia 21 sierpnia b. r.

Niewątpliwie inicjatywa naszego wydawnictwa, w kierunku urządzenia wyścigu „Wzdłuż Torunia” będzie punktem przełomowym dla pomorskiego pływactwa i zdecyduje o dalszym jego rozwoju.

Wyścig „Wzdłuż Torunia” dostępny będzie dla zawodniczek i zawodników stowarzyszonych i niesto-

warzyszonych z całego terenu O. K. VIII.

Wyścig pływacki „Wzdłuż Torunia” o nagrodę wędrowną „Dnia Pomorskiego”, odbędzie się na trasie wynoszącej około 3 km.

Bliższe szczegóły jak również regulamin i mapkę trasy podamy w następnych numerach.

Prawda o starości z Brzezin

W związku z notatką, podaną przez pewną część prasy na temat starosty w Brzezinach, zwróciliśmy się do sfer urzędowych, które poinformowały nas, że starosta ten na skutek przepracowania uległ rozstrojowi nerwowemu, wobec czego został odwołany z zajmowanego stanowiska i znajduje się na urlopie wypoczynkowym.

Wszelkie pogłoski o okolicznościach w jakich nastąpił wyjazd starosty nie są zgodne ze stanem faktycznym.

Poradnie przedślubne i małżeńskie na Pomorzu

Z dniem 1 sierpnia b. r. z inicjatywy i środkami Kasy Chorych zostają uruchomione Poradnie przedślubne i małżeńskie w Chojnicach, Tucholi i Sępólnie, które będą prowadzić pp. lekarze: w Chojnicach — Dr. Mędrkiewicz, w poniedziałki, w Kasie Chorych, w Tucholi — Dr. Grafka — w poniedziałki na Stacji opieki nad matką i dzieckiem, w Sępólnie — Dr. Sturm również na Stacji opieki nad matką i dzieckiem.

Zadaniem nowopowstających instytucji lekarsko-społecznych będzie wypowiadanie opinii lekarskiej i udzielanie pouczeń lekarskich w sprawach zdrowia indywidualnego, chorób dziedzicznych i infekcyjnych w odniesieniu do osób, zamierzających wstąpić w związku małżeńskie względnie będących już małżeństwem.

Pomorzanie nie żenia się

Najmniej małżeństw w Polsce zawarło na Pomorzu

W ciągu pierwszego kwartału roku bieżącego zawarto w Polsce ogółem 83.195 małżeństw, t. j. o 5.670 małżeństw więcej, niż w kwartale poprzednim.

Największą liczbę małżeństw, mianowicie 8.471 zawarto na terenie województwa łódzkiego. Na drugim miejscu pod względem ilości zawartych małżeństw znajduje się województwo kieleckie, w którym zawarto 7.700 małżeństw. W województwie łwowskim zawarto 7.418 małżeństw, w wołyńskim 6.552, w lubelskim 6.420, w warszawskim 6.131, w stanisławowskim 5.631, w krakowskim 5.077, w białostockim 4.514, w wileńskim 4.238, w poznańskim 4.161, w poleskim 3.602, w tarnopolskim 3.596, w nowogrodzkim 2.861, w śląskim 2.256, wreszcie w województwie pomorskim 2.126 małżeństw.

W Warszawie zawarto w I kwartale r. b. 2.441 małżeństw.

Z Kalwarji Zebrzydowskiej

Pielgrzymki do Klasztoru Franciszkanów — Miasto stolarzy — Gościnni mieszkańcy

(Korespondencja własna).

Ktokolwiek jedzie pociągiem do Rabki, Zakopanego i innych podgórskich miejscowości, położonych w okolicach Chabówki, przejeżdża przez Kalwarię Zebrzydowską i widzi z okien wagonu biały kościół z dwiema wieżami, ucieszony stoków leśnej góry. Wygląda tak malowniczo, że oczu od niego nie można oderwać.

— Trzeba tu będzie kiedyś przyjechać specjalnie! — postanawia oczarowany podróżny.

Narazie tak się składa, że jedzie dalej, bo teraz nie warto wysiadać. A potem — zapomina i dopiero przy następnej jeździe do Zakopanego przypomina sobie znowu i robi nowe postanowienie.

A warto przyjechać specjalnie, żeby zobaczyć miejsce odpustowe, które pod względem liczebności pielgrzymów przewyższa jedynie Częstochowa. W czasach większych odpustów, to znaczy w Wielkim Tygodniu i pierwszych tygodniach

Zamiast w Los Angeles — w Gdyni

Wielkie zawody konne nad polskim morzem

w czasie od 12 do 15 sierpnia 1932 r.

Pomorskie Towarzystwo Zachęty do Odhodu w Koni od szeregu lat organizuje w sezonie letnim zawody konne w Gdyni, cieszące się wielką frekwencją publiczności, oraz licznym i doborowym udziałem naszych czołowych jeźdźców.

W roku obecnym, pomimo licznych trudności, Zarząd Towarzystwa, dołożył starań, aby placówkę sportową utrzymać, zwłaszcza, że zawody te są zawsze wielką atrakcją na naszym wybrzeżu, stanowiąc konkurencję dla licznych podobnych imprez organizowanych przez niemieckie związki jeździeckie w Sopocie.

W roku obecnym zawody będą szczególnie ciekawe, ze względu na to, że odbędą się w czasie Olimpijskich rozgrywek konnych. Będziemy więc mogli zobaczyć naszych czołowych jeźdźców w szczytowej formie i chociaż pośrednio ocenić poziom sportu jeździeckiego w okresie Olimpiady.

Chociaż ze względów natury finansowej i trudności technicznych związanych z odbyciem tak wielkiej podróży — jeźdźcy nasi, tak zresztą, jak i jeźdźcy znacznej większości państw europejskich, nie mogli wziąć udziału w obecnej Olimpiadzie, niemniej jednak wszyscy miłośnicy sportu konnego zainteresują się niewątpliwie zawodami naszej elity jeździeckiej.

Zawody odbędą się od 12 do 15 sierpnia na torze hippicznym w Gdyni (Polana Rezydowska).

Udział zapowiedzieli wszyscy najwybitniejsi jeźdźcy z członkami eliminacyjnej grupy olimpijskiej na czele. Poza tym wezmą udział oficerowie Stanów Zjednoczonych A. P., odbywający przeszkolenie w Centrum Wyszkolenia Kawalerji w Grudziądzu. Program przewiduje 5 konkursów. Między innymi w niedzielę dnia 14 sierpnia br. rozegrany zostanie konkurs myśliwski im. Marszałka Piłsudskiego, w dniu 15go sierpnia konkurs im. Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wszehpolskie regaty w Bydgoszczy

odbędą się pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej

Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili, wielkie dwudniowe wszehpolskie regaty o mistrzostwa Polski w niedzielę 14 i w poniedziałek 15 sierpnia (święto Wniebowstąpienia Najświętszej Marii Panny) odbędą się pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, prof. dr. Ignacego Mościckiego.

Regaty te, jak corocznie, tak i obecnie będą zrozumiałe zainteresowanie w sportowych kołach wioślarskich. Zjadą się tu bowiem o najlepsi zawodnicy z różnych, rozsiadanych po całej Polsce ośrodków sportu wioślarskiego. Nie trzeba więc chyba dodawać, że będzie czerpu przyjrzeć się w tych dniach w Brdyjskiej.

Bory Tucholskie — tematem arcydzieła malarstwa polskiego

Prof. Wyczółkowski w słynnym rezerwacie cisów

Od kilku dni bawi w powiecie tucholskim chluba malarstwa polskiego — sędziwy profesor Leon Wyczółkowski, w towarzystwie znanego historyka profesora uniwersytetu poznańskiego p. Kleczkowskiego.

Znakomity nasz gość przybył specjalnie do słynnego rezerwatu cisów, celem wykonania szeregu szkiców. Dzięki swej wyjątkowej oryginalności, spotęgowanej patyną wieków, ciągnących na tych drzewach, stanowią one nieprzebrane źródło efektów i wrażeń malarzkich. Część kartonów, poprzednio na ten temat przez profesora Wyczółkowskiego wykonanych, zdobi dzisiaj wystawę malarstwa w

Wenecji. Aby powitać dostojnego gościa, przybył specjalni do Cisów starosta Hryniewski. P. profesor z właściwą sobie uprzejmością zaznajomił przybyłych z rezultatem swych prac w postaci szeregu szkiców i kartonów o nieocenionej wartości artystycznej.

P. Starosta Hryniewski usilnie prosił p. Profesora, aby zechciał odwiedzić Tucholę, gdzie mógłby zaznajomić się z szeregiem innych obiektów, godnych widzenia, tak w samym mieście, jak również w okolicy tak bardzo malowniczej i pięknej.

Profesor Wyczółkowski przyrzekł swą wizytę w okresie jesiennym.

Kto wejdzie z Pomorza do Ligi?

Dnia 21 bm. rozpoczyna się w Polsce międzyokręgowy zawody piłkarskie o mistrzostwo Polski w klasie A i wejście do Ligi. Rozgrywki odbędą się w 4 grupach. W pierwszej walczą będą mistrzowie Warszawy, Łodzi, Poznania i Pomorza, w drugiej grać będą mistrzowie Śląska, Krakowa i Kielc, do trzeciej wejdą kluby mistrzowskie Łwowa, Wołynia i Lublina, wreszcie czwarta grupa obejmuje Wilno, Brześć i Białystok.

Rozgrywki w niektórych okręgach nie zostały jeszcze zakończone. Można się już jednak zorientować, które kluby reprezentować będą okręgi w walce o wejście do Ligi.

W okręgu łódzkim mistrzostwo zdobył LTSG.

W okręgu poznańskim mistrzem została Legja.

W okręgu kieleckim pierwszą jest Warta Zawiercie;

Na Śląsku mistrzem jest IFC.

W okręgu warszawskim rozgrywki nie są jeszcze zakończone, przypuszczalnie walka o pierwsze miejsce rozstrzygnie się pomiędzy Skrą, Gwiazdą i Skodą.

W okręgu krakowskim walka o pierwsze miejsce toczy się pomiędzy Wawelem a Grzegorzkiem.

W okręgu pomorskim szanse mają TKS i Bydgoska „Polonia”.

Mistrzem okręgu wołyńskiego zostanie Hammona z Równego, lub PKS z Łucka.

W okręgu brzeskim o mistrzostwo ubiegają się 82 pp. i „Kresovia”.

W okręgu białostockim mistrzem jest „Jagiellonia”.

W okręgu wileńskim mistrzostwo zdobył 1 pp. Legjonów.

Rozgrywki jak już podaliśmy rozpoczną się dnia 21 bm. i trwać mają do 25 września.

Kalendarzyk łowiecki na sierpień

Na podstawie przepisów łowieckich, obowiązujących na terenie całego państwa, oprócz województwa śląskiego w sierpniu przypada czas ochronny na następującą zwierzynę i ptactwo.

Łosie byki, jelenie byki danielę rogacze, zające szaraki, zające bielaki, niedźwiedzie, ryś, borsuki, wiewiórki głuszcze koguty, cietrzewie koguty (do 15 sierpnia) cietrzewie kury we województwach wileńskim, białostockim, nowogrodzkim, poleskim i wołyńskim do 13 sierpnia), jarząbki i pardwy (do 15 sierpnia), bażanty koguty, kuropatwy, przepiórki, słonki (do 15 sierpnia), dropie, dzikie indyki — samce, dzikie indyki, samice oraz do 15 sierpnia; dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty, ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi — gołębiarzy, krogulców, wron i srok

Nowe sukcesy szybownictwa niemieckiego

W Rossiten (na mierzei kurońskiej) lotniczka Lotte Orthand z Berlina pobiła dotychczasowy rekord kobiecy w locie bezsilnikowym, przebywając w powietrzu 5 godzin 6 minut.

Jak wiadomo, polskie szybowce uczestniczące w międzynarodowych zawodach szybowców na wzgórzach Rhoen, mogą poszczycić się słabymi tylko sukcesami, co jednak tłumaczy się stosunkowo późniami próbami w tej dziedzinie, małym doświadczeniem polskimi i nieznaną okolicą terenu.

i ołtarz, przed którym w czasie odpustów odprawiają się nabożeństwa dla tłumów, nie mieszczących się wewnątrz. Kościół zzewnątrz ciekawszy jest, niż barokowe ołtarze bowiem zeszepeczone są nowoczesnymi malowidłami i ozdobami. Natomiast w korytarzach klasztornych jest kilka ciekawych obrazów, których szczęśliwie nie zdolano jeszcze popsuć nieudolnym odnawianiem naprzykład obraz Sądu Ostatecznego, oraz galerja portretów rodu Zebrzydowskich, z fundatorem klasztoru, wojewodą Mikołajem Zebrzydowskim (1603) na czele.

Miasteczko u stóp klasztoru zaprasza flagami biało-czerwonemi do zwiedzenia wystawy stolarsko-meblarskiej. W gmachu jakiejś szkoły prawdopodobnie, w paru pokojach rozłożyła się wystawa, skromniuchna, ale miła i wzruszająca swą prostotą i wysiłkiem zrobienia wszystkiego jaknajlepiej. W każdym z pokojów inna firma stolarska.

— Cóż? Jakże targi idą? — zapytuje. Oprowdzający rozłożył ręce.

— Bieda! tyle energii, tyle dobrej woli, — same straty! Ano — kryzys! A jak tu rojno bywało w dawnych latach.

Daj Boże zacnym kalwaryjczykom, że-

by targi, trwające jeszcze do połowy sierpnia, poprawiły się i przyniosły im jaknajwiększe zyski. Wysiłek ich i sumienna praca zasługują na to w zupełności.

Uprzejmość i gościnność jest cechą mieszkańców Kalwarji. Przechodzień, zapytany o restaurację, nie ogranicza się do wskazywania jej, ale idzie przez parę ulic i rynek, żeby ją pokazać. W powrotnej drodze na stację deszcz zaczyna padać. Znajduje się dorożkarz z konikiem, zaprzężonym do parokonnego dyszla, ale jego tarantas nie jest kryty.

— To nic, wystaram się o parasol — mówi dorożkarz.

— Jakoż widzę, jak biega od domu do domu, gestykulując i wyrzucając potoki słów. Wszędzie konsternacja, szybkie narady i ilość gońców kursujących między do mamy większa się. Wreszcie woźnica pędzi, niosąc jakiś przedpotopowy deszczochron.

— To od samego księdza — mówi z triumfem. — Byli inne, ale dzurawe.

Za kawalerką jazdę do samej stacji woźnica otrzymuje 50 groszy i jest zadowolony. Bo taksa wynosi 40 groszy od osoby.

Boдай to żyć w Kalwarji! Haen

„ŚWIATOWID“

Dziś i codziennie!

Wspaniały 100 proc. dźwiękowiec

„Rozstrzygająca noc“
dramat erotyczny o pięknej wystawie i fascynującej treści. W roli głów. Suzy Vernon, Tom Bourdelle i Piotr Baczew.**KRONIKA**piątek
5
sierpnia**TORUŃ**

Kalendarzyk rzym.-kat.

Czwartek Dominika

Piątek N. P. M. Śnieżnej

— Stan wody w Wiśle z dnia 3. 8. Toruń + 0,26, Fordon + 0,28, Chełmno + 0,14, Grudziądz + 0,27, Korzeniewo + 0,54, Piekło — 0,27, Tczew — 0,41, Einlage — 2,20, Schiewenhorst + 2,46.

Ciepłota wody w Wiśle + 22.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 10 bm. dyżuruje apteka „Radziecka“ ul. Szeroka.

Repertuar Teatru Miejskiego:
Piątek 5. 8. Teatr nieczynny.
Sobota 6. 8. „Szczęście od jutra“.**Repertuar kin:**— „Palace“ „Wiatr od morza“.
Światowid — „Rozstrzygająca noc“.
— Lux ul. Strumykowa „Noce bezsenne — noce szalone“.
— Corso. Król detektywów paryskich. Mars. Miłość Teresy Rott.**MARS** Kłopot teatr dźwiękowy ul. Warszawska

Najsubtelniejsza tragiczka ekranu

OLGA CZECHOWA w potężn. filmie pt.

Miłość Teresy RottWzruszający dramat erotyczny.
Nadto: Doskonały nadprogram.

Początek seansów o godz. 17.15 19-tej i 21-tej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0,70—1,40

Z miasta

— Zamiast wieńca na trumnie śp. Ludomiry Bełwskiej żony dra med. wet. złożyli w Administracji naszego pisma 5 zł. na rzecz bezrobotnej inteligencji Januszowie Niemierowsy Toruń, Mickiewicza 3.

— Rodzina Wojskowa Kolo Toruń podaje do wiadomości że do dnia 14 bm. przyjmuje zapisy dzieci do przedszkola w wieku od 4—6 lat oraz raty za pobrane kilimy.

Kancelaria czynna codziennie prócz soboty od godz. 10 — 12 tej przy ulicy Dobrzyńskiej (5452)

— Baczość Inwalidzi, Wdowy i Sieroty. Miesięczne zebranie odbędzie się w czwartek dnia 4 sierpnia br. o godzinie 19-tej w małej sali Ogród „Wenecja“ przybycie wszystkich członków konieczne. 5454

„Boks“ Dnia 1. sierpnia b. r. godz. 20 zebranie organizacyjne Toruńskiego Klubu Bokserskiego nie odbyło się z powodu odwołania, a tymczasem odbyło się zebranie tymczasowego zarządu.

Po omówieniu spraw bieżących zebranie organizacyjne odłożono na dzień 5 sierpnia t. j. w piątek w lokalu p. Pawlikowskiego ul. Chełmińska 11 godz. 8 wieczór punktualnie. Gości i sympatyków uprzejmie zaprasza Zarząd. 5453

— Pielgrzymka do Częstochowy. W sobotę dnia 20 sierpnia br. o godz. 7-mej rano z dworca Toruń, Przedmieście wyrusza pielgrzymka do Częstochowy. Pobyt przez nie dziele i poniedziałek, powrót we wtorek rano. Koszt podróży w obie strony zł. 21.— od osoby. Organizację pielgrzymki przyjmuje na siebie kancelaria parafjalna kościoła Panny Marji, gdzie zgłaszać się trzeba najpóźniej do dnia 12 sierpnia br. Przy zgłoszeniu wpłacić zł. 5.— od osoby, których w razie rezygnacji z podróży się nie zwraca. Zgłoszenia przyjmuje się w godzinach urzędowych od godz. 9-tej do 12-tej.

— Czyja papierośnica? W dniu wczorajszym przytrzymał niejakiego Władysława Szpingera podejrzanego o kradzież srebrnej papierośnicy. Papierośnica ma na wierzchu 3 herby, wewnątrz zaś dedykację, z treści której wynika, że jest ona własnością oficera. Właściciel może się zgłosić po odbiór: Wydział śledczy, ul. Wały.

— Zgony. Dnia 3. 8. 1932 r. zmarła w Toruniu Antonina Gibert ur. 13. 2. 1932 r.

Z teatru

— „Marjusz“ — po raz ostatni. Dziś w czwartek dnia 4 sierpnia br. o godz. 20-tej po raz ostatni świetna sztuka w 4 akt. Pagnol'a p. t.: „Marjusz“ w wykonaniu dyr. Bendy, Al.

Kujmy łańcuch chleba dla dzieci polskich z Niemiec

W rzędzie nowych szlachetnych ofiarodawców na rzecz kolonji letniej dla dzieci polskich z Niemiec staje p. Janina Billewiczowa, która złożyła na łańcuch chleba dla dzieci polskich z Niemiec 5 zł.

Pan radca Ludwik Makowski wezwany przez p. Andrzeja Goślińskiego

składa 5 zł. i wzywa do dalszego kucia łańcucha chleba dla dzieci polskich z Niemiec p. dyr. Feliksa Michnickiego.

Do kucia ogniw łańcucha chleba dla dzieci polskich z Niemiec staje również p. dyr. Jakubowski, składając na ten cel 5 zł.

Wszwstkim ofiarodawcom, składa my serdeczne „Bóg zapłać“.

Dalsze ofiary składać należy w Redakcji „Dnia Pomorskiego“ ul. Szeroka 11 na „łańcuch chleba dla dzieci polskich z Niemiec“.

Z życia kupiectwa toruńskiego**Zebranie Towarzystwa Kupców Chrześcijańskich — Sprawozdanie z zebrania związkowych — Nowi członkowie**

Ostatnie plenarne zebranie Towarzystwa Kupców Chrześcijańskich w Toruniu odbyło się w lokalu Tow. przy ul. Żeglarskiej 1 pod przewodnictwem prezesa p. Januskiewicza.

Na wstępie zebrania wygłosił p. mec. Zygmunt Wiśniewski niezwykle ciekawy referat n. t. „Nowy Kodeks Karny a życie gospodarcze“. Mówca zapoznał zebranych z zasadami prawa karnego, oraz naświetlił nowy polski kodeks karny pod kątem widzenia życia gospodarczego.

W dalszym ciągu obrad syndyk p. Brzeski zdał obszernie sprawozdanie z ostatnich zebrania związkowych, przy czym omówił uchwały Sekcji Bławatnicznej Pomorza w przedmiocie zwalczania wszelkich form handlu nielegalnego, sprawę wypowiedzenia 200 koncesyj wyszynkowych, wystąpienie o zredukowanie odsetek za zwłokę na wzór Kas Chorych dla wszystkich innych opłat ubezpieczeniowych, sprawę rozszerzenia kompetencji ekspozytorów, zmianę przepisów ust. o prawie przemysłowym odnośnie artykułów sprzedawanych na targach małych, ustosunkowanie się kupiec-

twa do bojkotu Gdańska w ten sposób, że nie należy bojkotować firm gdańskich podporządkujących się lojalnie zarządzeniom władz polskich. Ponadto syndyk zdał sprawozdanie z przebiegu zebrania Zarządu Głównego Centrali.

W komunikatach Zarządu syndyk omówił przepisy ustawy o egzekucjach skarbowych, rozporządzenie w sprawie ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku, sprawę zwrotu bezprawnie pobranych odsetek przez Kasy Chorych, sprawę zatar gu z Funduszem Bezrobocia w przedmiocie zaliczania uczniów handlowych do pracowników podlegających ubezpieczeniu.

Ponadto syndyk zapoznał zebranych z treścią wyroków Sądu Najwyższego z dziedziny podatkowej i z dziedziny pracy.

Po omówieniu i załatwieniu szeregu spraw natury wewnętrznej - organizacyjnej przyjęto w poczet członków Towarzystwa pp.: Stanisława Hassa, Aleksego Brusza, Feliksa Maciejewskiego, Lucjana Luniewicza, Maksym. Miłosnego.

Po wyczerpaniu porządku obrad p. prez. Januskiewicz zebranie solwował.

Samobójczy skok ze samolotu**Niezwykłe tragiczny wypadek w Toruniu**

W dniu wczorajszym wydarzył się w Toruniu niezwykle i nienotowany dotychczas wypadek samobójstwa.

Oto w godzinach porannych wyskoczył ze samolotu lecącego na wysokości 400 mtr. nad ziemią szereg. 4 pułku lotniczego Wacław Chyła.

Zniekształcone i zmiążdżone zupełnie zwłoki znaleziono w pobliżu portu drzewnego nad Wisłą.

Przyczyną tego rozpaczliwego kroku był — jak slychać — zawód miłosny.

Szczegóły tego niezwykle tragicznego wypadku są następujące:

Z sali sądowej**W obronie własnej zabił**

Władysław Wasilewski 1. 22 zam. w Gacalowie pow. lubawski, został zasądzony za udział w przemyśle z wynikiem śmiertelnym zadany robotnikowi Stanisławowi Kaczmarczykowi wyrokiem Sądu Okręgowego na 3 miesiące więzienia.

Na skutek wniesionego odwołania, odbyła się ponowna rozprawa w ub. środę przed Sądem Apelacyjnym.

Trybunałowi przewodniczył sędzia S. A. Sośniński, jako wotanci zasiadali sędziowie S. A. Kurkowski i Grafke, oskarżał wiceprokurator S. A. Bienkowski.

Sąd po przeprowadzonej rozprawie uchylił wyrok pierwszej instancji. Sąd uznał, że oskarżony działał w obronie własnej i dlatego oskarżonego uniewinnił.

W dniu wczorajszym odbyła się w Sądzie Apelacyjnym ponowna rozprawa przeciwko Janowi Kolenzie z Chelmży, oskarżonemu o

Królikowskiej, Mirskiej z Zarembiny, Zięcia-kiewicza, Lenczewskiego, Cornobisa, Jejdedo i innych. Ceny miejsc do połowy niższe.

W piątek, dnia 5 bm. teatr nieczynny.

— Szczęście od jutra. W sobotę, dnia 6 bm. o godz. 20-tej po raz pierwszy największy sukces tegorocznego sezonu w teatrach w Warszawie, Krakowie i Poznaniu wyborna komedia w 3 akt. Stefana Kiedrzyńskiego p. t. „Szczęście od jutra“, poruszająca w mistrzowski sposób niezwykle interesujący program współzawodnictwa pomiędzy matką a córką o własne szczęście i prawa własnego serca. Komedia ta znajduje na naszej scenie pierwszorzędnych wykonawców, na których czele stanie wyborna

szereg oszustw wekslowych i innych.

Akt oskarżenia zarzucał osk. że weksle grzeckościowe otrzymane od rolników jako zastaw na kredyt na naważy sztucznie puścił w obieg, dalej że weksli tych nie wykupywał i mimo, iż brał weksle prolongacyjne, starych weksli nie płacił, a prolongacyjne dyskontował.

W tej sprawie odbyła się już rozprawa przed Sądem Okręgowym w dniu 8 stycznia 1932, który zasądził go na 8 miesięcy więzienia.

Po przeprowadzeniu ponownej rozprawy, Sąd uchylił wyrok pierwszej instancji i zasądził oskarżonego tylko z § 263 na 3 miesiące więzienia, wykonanie kary Sąd zawiesił osk. na lat 5, o ile do tego czasu oskarżony zwróci poszkodowanemu pieniądze.

Trybunałowi przewodniczył sędzia S. A. Sośniński, jako wotanci zasiadali sędziowie S. A. Kurkowski i Grafke, oskarżał wiceprokurator S. A. Bienkowski.

odtwórczyni głównej roli kobiecej w osobie pozyskanej przez dyrekcję niezwykle utalentowanej artystki scen łódzkich i Warszawskich p. Heleny Krzywickiej. W innych rolach pp. Królikowska, Mirska z Zarembiny, Cornobis, Wasilewski, Lenczewski, Jaroń i Jejdedo. Reżyseruje p. R. Wasilewski.

„PALACE“

Dziś ostatni raz!

Gigantyczny dźwiękowiec polski!

„Wiatr od Morza“

W rol. główn.: Marja Malicka, Adam Brodzisz i Eugenjusz Bodo i Chór Dana.

Do notatnika kupca**Jakich praw zostaje pozbawiony upadły z chwilą ogłoszenia upadłości**

Sąd handlowy ogłasza upadłość w formie wyroku. W wyroku też określa datę otwarcia upadłości. Od daty ogłoszenia wyroku upadły zostaje pozbawiony prawa zarządu swym majątkiem. Z chwilą wydania wyroku zarząd majątkiem upadłego przechodzi do kuratora masy upadłości, a w dalszym toku — do syndyka tejże masy.

Sklep upadłego zostaje opieczętowany przez kuratora masy upadłości, księgi handlowe zostają zaznaczone itp. Upadły odzyskuje swoje uprawnienia majątkowe dopiero z chwilą zawarcia układu z wierzycielami, t. j. z chwilą podniesienia upadłości.

Z chwilą ogłoszenia upadłości upadły może być również pozbawiony wolności, o ile sąd handlowy ustanowi przymus w wyroku. Na utrzymanie upadłego w areszcie łożą wówczas wierzyciele.

Ostrożniej — Panowie automobilści!

Od dłuższego już czasu z kół naszych Czytelników otrzymujemy niemal codziennie listy ze skargami na szoferów, względnie właścicieli samochodów, którzy są naprawdę niezdolni i to zwłaszcza w porze letniej. Najwięcej cierpią od nich mieszkańcy odległych przedmieść, gdzie najczęściej ulice zastępują „okropnie kurząca się szosa“.

Panowie automobilści nie wdają się absolutnie w położenie przechodniów i „sypia“ z szybkością do 100 km. na godzinę, pozostawiając za sobą olbrzymi tuman kurzu.

Ostatecznie niema w tem nic złego, skoro już tak koniecznie im się spieszy. Na potępienie i jednocześnie interwencję ze strony powołanych czynników zasługuje jednakże samowola automobilistów i motocyklistów, którzy bardzo często „harcują“ sobie obok samego rowu szosowego, gdzie jedzie się jak po asfaldzie. Co ich to zresztą obchodzi, że każdy przechodzień, czy rowerzysta musi czempredzej zmykać na drugą stronę szosy, albo wskakiwać do pobliskiego rowu. Grunt, że im to sprawia przyjemność.

Samowola automobilistów wyraźnie koliduje z istniejącymi przepisami o ruchu ulicznym.

Turniej gier sportowych o mistrzostwo S. M. P. Okręgu Toruńskiego

W dniu dzisiejszym (czwartek 4. 8.) rozpoczyna się turniej gier sportowych o mistrzostwo SMP Okręgu toruńskiego.

Program obejmuje koszykówkę i siatkówkę. Szczegółowy program jest następujący:

Koszykówka: Czwartek, dnia 4 sierpnia. — SMP. N. Marji Panny — Św. Jakób na boisku Panny Marji (Szosa Chełmińska) o godzinie 18.30.

Piątek, dnia 5 sierpnia. Final: SMP. Mokre — (zwycięzca z dnia 4. 8. na boisku SMP Mokre o godz. 18.30.

Siatkówka. W niedzielę dnia 7 sierpnia o godz. 14-tej będą grać 4 drużyny na boisku SMP Panny Marji (Szosa Chełmińska) systemem puharowym).

Ze względu na doskonałą formę drużyn, woda zapowiadają się bardzo ciekawie.

Ruch w porcie toruńskim

Do Torunia przybyły w dniu wczorajszym następujące parostatki Żeglugi Polskiej: Wstula parostatek Halka przybył z Tczewa, Belweder z Warszawy, Faust z Gdańska, parostatki Kraków i Francja z Warszawy.

Odplynęły z Torunia parostatki: Halka, Warneńczyk i Faust z Warszawy, Belweder i Francja do Tczewa.

Selegramy

Z ostatniej chwili

Pan Prezydent Rzplitej
na zlocie harcerskich drużyn żeglarskich

Ostatni dzień swego pobytu na Pomorzu poświęcił Pan Prezydent Rzeczypospolitej na gościnę wśród harcerzy, którzy ze wszystkich stron Polski zjechali się pod Garczyn aby tu wśród pięknej przyrody borów Tucholskich w idealnych warunkach żeglarskich przygotować się do godnego zaprezentowania barw polskich na międzynarodowym „jamboree” skautów wodnych. Istny las masztów, zdobnych w czerwono-białe sztandary, łopoczące na tle zielonego boru i przegładające się w przeczystym błękitie jeziora garczyńskiego nadał jakiegoś ofiarnie uroczego charakteru temu oregdaj dopiero powstałemu miastu namiotów, zaludnionemu przez setki roześmianych twarzyczek. Gala, w jakiej wystąpił obóz garczyński, to należny hołd zjeżdżającemu doń Dostojnemu Protektorowi harcerstwa Panu Prezydentowi Rzplitej.

W skupieniu i powadze oczekiwały w pełnym rynsztunku drużyny na zapowiedzianą przyjazd P. Prezydenta, za swejmi władzami harcerskimi, z p. Wojewodą Grażyńskim, przewodniczącym harcerstwa, sędzią Olbromskim, naczelnikiem głównym kwatermistrzami, gen. Pałowskim, przewodniczącym okręgu pomorskiego i nacz. Grzanką na czele.

Punktualnie o godz. 16 przyjechał na teren zlotu P. PREZYDENT w otoczeniu pp. Wojewody Kirtkilsa, gen. Norwid-Neugebauera, reprezentanta marszałka Piłsudskiego, gen. Orlicz-Dreszera, gen. Thommego, gen. Kasprzyckiego, komisarza rządu Zabierzowskiego, nacz. Lepkowskiego. U bram obozu Dostojnego Gościa powitał przy dźwiękach fanfar i hymnu narodowego odegranego przez orkiestrę harcerzy ze Śremu, przewodniczący Związku harcerstwa polskiego Wojewoda Grażyński, zapewniając, że główny cel, jaki przyświeca całemu harcerstwu dla dobra ludzkości, nigdy nie wygaśnie. Następnie P. Prezydent przyjął raport komendanta zlotu Bublewskiego, stwierdzający, że na polanach nadgarczyńskich obozuje 1249 harcerzy z blisko 400 kajakami i flotyllą 28 żaglówek, poczem przegląd obozu i defilada drużyn

zakończyły pierwszą część programu.

Po skromnym podwieczorku Pan Prezydent udał się na środek jeziora na Czarcia Wyspę, skąd obserwował malownicze popisy drużyn kajakowców. Ogromna ilość taboru, sprawność, z jaką harcerze wyko-

nywali swoje bardzo nieraz trudne i skomplikowane ćwiczenia wodne, zachwycaly publiczność, która też burzliwymi oklaskami nagradzała wyczyny dzielnych chłopców. Specjalnie podobały się popisy drużyny wilków poznańskich.

Dostojny Gość wśród harcerzy
pomorskich

Około godz. 7 Pan Prezydent przybył na teren obozujący w pobliżu zlotu drużyn chorągwi pomorskiej. Godzina, którą zabawił Dostojny Gość wśród naszych młodych braci, na długo zostanie w ich pamięci. Serdeczność i prawdziwie ojcowska troskliwość, z jaką Pan Prezydent odnosił się do harcerzy pomorskich, budziła w ich sercach entuzjazm. Okrzykom „Niech żyje” i harcerskiemu zawołaniu pomorskiemu nie było końca.

Około godz. 8 Pan Prezydent opuścił Garczyn, udając się do Pelplina, gdzie odwiedził J. E. Ks. biskupa Okoniewskiego.

Przed południem uroczystości oficjalne

poprzedziło otwarcie Jubileuszowego Zlotu Chorągwi Pomorskiej, który obozuje tuż obok Zlotu Głównego.

Otwarcia dokonał po poprzednim wysłuchaniu mszy św. polowej, przewodniczący Okręgu Pomorskiego Z. H. P. gen. Pałowski, który w krótkim przemówieniu nawoływał zebraną młodzież do intensywnej pracy, której zawsze przyświecać winny szczytne ideały skautowe.

Na uroczystości otwarcia obozu pomorskiego przybyli gen. Norwid-Neugebauer jako REPREZENTANT P. MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO i przewodniczący Związku Harcerstwa Wojewoda Grażyński.

Von Rintelen będzie odwołany
A więc protest polski poszukiwał

Berlin, 4. 8. (PAT.). „Deutsche Allgemeine Ztg.” zapowiada, że niemiecki charge d'affaires von Rintelen zostanie z Warszawy odwołany. Według dziennika odwołanie to jednak nastąpić ma „na podstawie już wcześniej wydanych dyspozycji” (!) Rintelen miał jakoby przed kilku tygodniami zostać powołanym do urzędu spraw zagranicznych w Berlinie i wówczas już desygnować miano jego następcę radcę legacyjnego Schliepa. Dyspozycji tych w obecnej chwili nie można by było już cofnąć — podkreśla „Deutsche Allgemeine Ztg.”.

Warszawa, 4. 8. (PAT.). Wobec różnicy poglądów co do oceny strony prawnej incydentu, wywołanego przez charge d'affaires niemieckiego w Warszawie von Rintelena, jaka wyłoniła się podczas wczorajszego demarche posła polskiego w Berlinie u ministra von Neuratha, poseł polski w Berlinie złożył w urzędzie spraw zagr. notę, w której stwierdza, że rząd polski nie wdaje się w obecnej chwili w dyskusję co do zaistniejącego eksperymentalności dyplomatycznej, natomiast musi się zastrzec przeciwko obrażającemu uczucia narodowe sposobowi, w jaki von Rintelen usunął flagę polską.

Rząd polski utrzymuje więc swój protest, zgłoszony w dniu wczorajszym.

Wojna domowa w Niemczech

Hitlerowcy uzbrojeni w samochody pancerne, karabiny maszynowe i bomby, napadają na wieś i miasteczka

Berlin, 4. 8. (PAT.). Pomimo ogłoszenia tak zwanego rozejmu politycznego krwawe zaburzenia polityczne w Niemczech w ostatnich dniach znowu się wzmogły. W Berlinie komuniści ostrzelali z ukrycia oddział złożony z 15 hitlerowców. Zabito jednego z nich a innych poraniono. W czasie bójki, jaka się następnie wywiązała kilka osób odniosło cięższe obrażenia. Policja aresztowała 17 komunistów. Do podobnych zajść doszło w Zweibrücken pomiędzy hitlerowcami i członkami lewicowych organizacji radykalnych. Zabito jednego robotnika ojca dziesięciorga dzieci. Kilku innych uczestników walki odniosło ciężkie poranienia. Policja aresztowała kilkunastu hitlerowców. Z Frankfurtu nad Menem donoszą o zabiciu jednego członka Reichsbanneru. O krwawych zajściach donoszą również z szeregu drobniejszych miast zachodnich Niemiec.

Berlin, 4. 8. (PAT.). W czasie oblawy w poszukiwaniu broni w okolicy Kassel, znaleziono pancerny samochód przygotowany do walki i opancerzony blachą pięć-milimetrową. Zaopatrzony był w karabiny maszynowe. Samochód ten został wykonany na polecenie

miejscowego kierownictwa oddziału szturmowych, rzekomo dla zabezpieczenia transportu. Karabinu maszynowego nie odnaleziono. Skonfiskowano razem z pancerką kilka rewolwerów typu wojskowego.

Berlin, 4. 8. (PAT.). W dalszym ciągu napływają coraz to nowe doniesienia o zamachach. Oprócz napadów w Memmingen i w Zwenkau oraz w Augsburgu dokonano ub. nocny szereg nowych aktów terrorystycznych w okolicy Królewca, Kolonji, na Śląsku, w Szlezewie i Holsztynie oraz w Schyllen w Prusach Wschodnich. W Schyllen dokonano zamachu na przywódcę Reichsbannerowców Raschnowskiego, przyczem, jak stwierdza prasa — usiłowano użyć do tego celu kul dum-dum. W Kilonji dokonano zamachu bombowego na synagogę. Sprawcy wybili wielki otwór w ścianie i wyrządzili znaczne szkody w urządzeniu wewn.

Z Kolonji donoszą o napadzie hitlerowców, przybyłych na samochodach, na ludność wsi Quadrath, zamieszkałej częściowo przez komunistów. Przybyłe pogotowie policyjne zdołało zatrzymać tylko jednego (!) ze znajdujących się w samochodzie ciężarowym, u którego

znaleziono broń palną.

Berlin, 4. 8. (PAT.). Policja czyni obecnie poszukiwania za ukrytą bronią w lokalach różnych organizacji politycznych. W schronisku hitlerowskim znaleziono 1 karabin maszynowy i znaczną ilość bomb ręcznych oraz paczkę z nabojami. W Sońnicy pod Zabrzem odkryto większą ilość broni w siedzibie hitlerowskiej.

Dymisji kanclerza
von Papena
domagała się komuniści

Berlin, 4. 8. (PAT.). Frakcja komunistyczna zgłosiła w Reichstagu szereg wniosków demonstracyjnych, domagając się m. i. zakazu istnienia narodowo-socjalistycznych oddziałów szturmowych i wyrażenia votum nieufności kanclerzowi Papenowi oraz ministrowi Gaylowi i Schleicherowi.

Komuniści żądają uchylecia dekretu, wprowadzającego komisarzy dla Prus w końcu frakcja komunistyczna żąda odrzucenia umowy lozańskiej.

Więści z Los Angeles
Polska na drugim miejscu
w Los Angeles tuż po Stanach
Zjednoczonych

Los Angeles 4. 8. (PAT.). Wobec otrzymania przez plastyków polskich na Olimpiadzie 4 nagród (Klukowski, Konarska, Borowski i Bvlna) POLSKA ZAJĘŁA DRUGIE MIEJSCE W PUNKTACJI OGÓLNEJ ZA STANAMI ZJEDNOCZONEMI.

Przed tem przesunięciem Polska zajmowała w ogólnej nieoficjalnej punktacji 4-te miejsce: 1-sze miejsce posiadały Stany Zjedn. 138½ pkt., 2-gie Niemcy 47½ pkt., 3-cie Anglja 46 pkt., 4-te Polska 25 pkt. Po użyciu nagród w konkursie sztuki — Polska przesuwała się od razu na drugie miejsce.

Smutny zawód w rzucie
dyskiem pań

Los Angeles, 4. 8. (PAT.). Zaraz po finale setek rozpoczęły się finałowe rozgrywki w dysku pań. Walasiewiczówna przemieczona eliminacją a następnie biegiem po trafiła zdobyć dla Polski JEDEN PUNKT w postaci szóstego miejsca w dysku. W eliminacji najlepszy jej rzut wynosił 33 m. i 60 cm. W finale Walasiewiczówna osiągnęła 33,48 m. Wysilek Polki jest tem bardziej godny podziwu, że jak już podkreśliliśmy, startowała ona w ciągu godziny w trzech konkurencjach.

Zwycięstwo Polki przyjęli Amerykanie GROBOWEM MILCZENIEM. Walasiewiczówna oklaskiwana była za to gorąco przez Polonję i nielicznych przedstawicieli innych narodowości.

Weissówna, która wystąpiła poraz pierwszy na terenie międzynarodowym, była ogromnie zdenerwowana. W czasie rzutów czuła się bardzo nieswojo i trzęsła się jak w febrze. W eliminacji miała stosunkowo równy rzuty. Pierwszy 37,86, drugi 37 m., w trzecim osiągnęła 38,49. W finale Weissówna spieszyła się już pierwszemi rzutami, które przekroczyły zaledwie 35 m. Dopiero w trzecim osiągnęła 38,74 kwalifikując się na trzecie miejsce.

Częściowo można usprawiedliwić porażkę Polki w dysku tem, że na Olimpiadzie rzucano dyskiem fińskim, który jest mały i gruby i różniący się bardzo od naszego. Polki ani razu takim dyskiem nie rzucały, gdyż mimo próby zawodniczkom nie kupiono takiego dysku do treningu.

Ostatecznie pierwsze miejsce zajęła niespodziewanie Amerykanka Copeland. Wynik jej 40 m. i 56 cm. Jest to nieoficjalny rekord światowy, gorszy jednak o 2 metry od nieoficjalnego rekordu światowego Weissówny.

Skok w dal

Los Angeles, 4. 8. (PAT.). W finale w skoku w dal zwyciężył Amerykanin Gordon. Wynik 7,62 m., drugie miejsce zajął Redd (Ameryka) 7,61 m., trzecie Japończyk Nambu 7,44 m.

Bieg na 800 metrów

Los Angeles, 4. 8. (PAT.). W finale biegu na 800 m. zwyciężył Anglik Hampson 1 min. i 49 sek. ustanawiając przez to nowy rekord światowy i olimpijski, drugie miejsce zajął Wilson (Kanada).

Oburzenie w całym świecie
sporowem wywołaniu szkykan
gdzińskiej wobec
Jędrzejewskiej

Londyn, 4. 8. (PAT.). Prawie cała prasa angielska podaje wiadomość o szkykanach czynionych Jędrzejewskiej przez gdańskie władze celne.

Fakt tych szkykan ze strony władz gdańskich wywołał w Londynie wielkie oburzenie w całym świecie sportowym.

Ogłoszenia: wiersz młm. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w takcie na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki.
W Gdańsku za wiersze m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobna za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym ściąganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Słowackiego 19/21
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobroszański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimsmann,
Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiedzialny na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Władysław Kawałkowski
Inowrocław, Rynek 25.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kulański”
Nakładem i czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł
z odnośnieniem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnieniem . . . 3,36 zł
pośt opuska . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7. — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie piśm-
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w admini-
stracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnieniem kwartalnie 9,27 z
miesięcznie 3,09 zł